ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 15. decembra 2010 *

Vo veci T-141/08,

**E.ON Energie AG,** so sídlom v Mníchove (Nemecko), v zastúpení: pôvodne A. Röhling, C. Krohs, F. Dietrich a R. Pfromm, neskôr A. Röhling, F. Dietrich a R. Pfromm, advokáti,

žalobkyňa,

proti

**Európskej komisii,** v zastúpení: A. Bouquet, V. Bottka a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2008) 377 v konečnom znení z 30. januára 2008 o stanovení pokuty založenej na článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 za porušenie pečate (vec COMP/B-1/39.326 – E.ON Energie AG),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka komory E. Martins Ribeiro (spravodajkyňa), sudcovia S. Papasavvas a N. Wahl,

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. apríla 2010,

vyhlásil tento

**Rozsudok**

**Právny rámec**

1 Článok 20 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES]

(Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) stanovuje: „Úradníci a iné sprevádzajúce osoby určené Komisiou na vykonávanie inšpekcie sú oprávnené: zapečatiť prevádzkové priestory a obchodné knihy alebo záznamy na takú dobu trvania a v takom rozsahu, v akom sú potrebné pre inšpekciu."

2 Podľa článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003 „Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, ktoré nepresahujú 1 % celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku, keď úmyselne alebo z nedbalosti… porušia pečate pripevnené v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) úradníkmi alebo inými sprevádzajúcimi osobami oprávnenými Komisiou".

**Okolnosti predchádzajúce sporu**

3 Rozhodnutím z 24. mája 2006 Komisia Európskych spoločenstiev v súlade s článkom 20 nariadenia č. 1/2003 nariadila inšpekciu v priestoroch spoločnosti E.ON AG a v ňou kontrolovaných podnikoch s cieľom preveriť dôvodnosť podozrení o ich účasti na protisúťažných dohodách. Inšpekcia u žalobkyne, spoločnosti E.ON Energie AG, 100 % dcérskej spoločnosti E.ON, sa začala v poobedňajších hodinách 29. mája 2006 v jej obchodných priestoroch nachádzajúcich sa v Mníchove. Žalobkyňa po tom, ako sa oboznámila s rozhodnutím o inšpekcii, vyhlásila, že voči nemu nemá námietky.

4 Inšpekciu vykonali štyria zástupcovia Komisie a šiesti zástupcovia Bundeskartellamt (nemecký orgán pre hospodársku súťaž). Dokumenty vybraté počas inšpekcie

29. mája 2006 boli na účely podrobnejšieho preskúmania týmito zástupcami uskladnené v miestnosti G.505, ktorú žalobkyňa dala k dispozícii Komisii. Keďže inšpekciu nebolo možné ukončiť v ten istý deň, vedúci kontrolného tímu dvere tejto miestnosti, ktoré sa skladali z lakovaných protizvukových panelov a z rámu z eloxovaného hliníka, uzamkol kľúčom a zapečatil úradnou pečaťou s rozmermi 90 x 60 mm (ďalej len „sporná pečať“). Približne dve tretiny povrchu pečate boli prilepené na panel dverí a zvyšok na ich rám. Zástupcovia Komisie, Bundeskartellamt a žalobkyne spísali a podpísali zápisnicu o pripevnení pečate. Potom inšpektori opustili priestory žalobkyne a zobrali so sebou kľúč od dverí miestnosti G.505, ktorý im bol odovzdaný. Žalobkyňa v odpovedi na žiadosť o informácie uviedla, že okrem kľúča odovzdaného Komisii bolo v obehu aj 20 ďalších „univerzálnych“ kľúčov umožňujúcich vstup do miestnosti G.505 (odôvodnenie č. 19 napadnutého rozhodnutia).

5 Sporná pečať bola samolepiaca páska modrej farby so žltými líniami na vrchnom a spodnom okraji a so žltými hviezdami európskej zástavy. Dolná žltá plocha obsahovala poznámku, podľa ktorej Komisia môže v prípade porušenia pečate uložiť pokutu. Bezpečnostná fólia na vytvorenie spornej pečate (ďalej len „bezpečnostná fólia“) bola vyrobená spoločnosťou 3M Europe SA (ďalej len „3M“) v decembri 2002. Na základe objednávky Komisie boli uvedené prvky následne vytlačené na bezpečnostnú fóliu tlačiarňou v priebehu prvého štvrťroka roku 2004.

6 Ak je pečať plastická, tak ako sporná pečať, v prípade porušenia pečate biele lepidlo, ktorým je pečať pripevnená k povrchu, zostáva na povrchu vo forme nápisov „VOID“ veľkosti približne 12 typografických bodov (približne 5 mm) rozmiestnených na celej ploche lepiacej pásky. Odstránená pečať sa na týchto miestach stane priehľadná, a teda nápisy „VOID“ sú viditeľné aj na pečati.

7 Keď sa kontrolný tím ráno 30. mája 2006 okolo 8.45 vrátil, zistil, že stav spornej pečate, ktorá bola stále prilepená na dverách miestnosti G.505, sa zmenil.

8 Okolo 9.15 zástupca kontrolného tímu otvoril dvere miestnosti G.505. Otvorenie dverí spôsobilo odtrhnutie časti spornej pečate prilepenej na panel dverí, pričom druhá časť zostala prilepená na ich ráme.

9 Bola spísaná zápisnica o porušení pečate, ktorá uvádza predovšetkým toto:

„…

— Celá pečať bola posunutá približne o 2 mm do výšky a nabok, takže boli viditeľné stopy lepidla dole a na pravej strane pečate.

— Nápis ‚VOID' bol jasne viditeľný na celej ploche pečate, ktorá však stále priliehala k rámu a k dverám a nebola roztrhnutá.

— Po otvorení dverí [úradníkom] Komisie (pánom K.), pri ktorom zostala pečať neporušená, teda sa neroztrhla, boli biele stopy nápisu ‚VOID' viditeľné na zadnej strane pečate (lepiaca plocha).

— Ak sa pečať odlepí, biely nápis ‚VOID' obvykle zostane na povrchu, čo bol vo veľkej miere aj tento prípad, pretože nápis sa skutočne nachádzal na povrchu dverí.

— Množstvo bielych stôp sa však nachádzalo aj na lepiacej ploche pečate, a nie na priehľadných miestach zodpovedajúcich nápisom ‚VOID' na zadnej strane pečate, ale práve po stranách týchto miest."

10 Zápisnicu o porušení pečate podpísali zástupca Komisie a zástupca Bundeskartellamt. Žalobkyňa ju odmietla podpísať.

11 Poobede 30. mája 2006 boli urobené digitálne fotografie spornej pečate mobilným telefónom.

12 Dňa 31. mája 2006 urobila žalobkyňa „vyhlásenie dopĺňajúce… zápisnicu o pripevnení pečate z 30. mája 2006", ktoré uvádza:

„1. Po otvorení dverí sa nezistila žiadna zmena dokumentov uskladnených v miestnosti.

2. Keď sa večer 30. mája odstránila pečať na účely jej nahradenia, nápis ‚VOID' na ráme nebol vôbec zmazaný.

3. Pán K. bol podvečer prítomný pri pripevnení pečate a mal pocit, že trvalo neobvykle dlho.“

13 Dňa 9. augusta 2006 zaslala Komisia žalobkyni v súlade s článkom 18 nariadenia č. 1/2003 žiadosť o informácie. Žalobkyňa na túto žiadosť o informácie odpovedala listom z 23. augusta 2006. Ďalšie žiadosti o informácie boli adresované 29. augusta 2006 spoločnosti 3M, 31. augusta 2006 upratovacej firme pracujúcej pre žalobkyňu (ďalej len „upratovacia firma“) a 1. septembra 2006 bezpečnostnej službe žalobkyne.

14 Desať členov kontrolného tímu vyplnilo dotazníky týkajúce sa ich pripomienok k pripevneniu spornej pečate a k jej stavu ráno 30. mája 2006.

15 Dňa 2. októbra 2006 zaslala Komisia žalobkyni oznámenie o výhradách. Na základe dostupných informácií predovšetkým vyvodila záver, že sporná pečať bola porušená, za čo nesie plnú zodpovednosť žalobkyňa ako subjekt zodpovedajúci za uvedenú budovu.

16 Dňa 13. novembra 2006 predložila žalobkyňa svoje pripomienky k oznámeniu o výhradách.

17 Dňa 6. decembra 2006 na žiadosť žalobkyne úradník poverený vypočutím vykonal výsluch, na ktorom sa zúčastnila aj spoločnosť 3M.

18 Dňa 21. decembra 2006 na žiadosť Komisie spoločnosť 3M písomne potvrdila niektoré vyhlásenia prednesené počas výsluchu.

19 V priebehu správneho konania žalobkyňa poskytla Komisii tri znalecké posudky ústavu pre prírodné vedy a medicínu (ďalej len „ústav“).

20 Dňa 21. marca 2007 vypracoval ústav prvý znalecký posudok (ďalej len „znalecký posudok ústavu I“), v ktorom sa analyzovala odolnosť spornej pečate voči šmykovému napätiu a odlúpeniu.

21 Dňa 11. apríla 2007 Komisia poverila pána Kr., autorizovaného znalca v oblasti techniky nalepovania a správania sa plastických materiálov, vypracovať správu o určitých aspektoch funkčnosti a obsluhovania spornej pečate. Jeho prvá správa (ďalej len „správa Kr. I“) bola vypracovaná 8. mája 2007.

22 Dňa 15. mája 2007 vypracoval ústav druhý znalecký posudok (ďalej len „znalecký posudok ústavu II“), v ktorom sa analyzovala odolnosť spornej pečate voči šmykovému napätiu ťahom a stlačením a odlúpeniu po použití čistiaceho prostriedku Synto (ďalej len „Synto“).

23 Listom zo 6. júna 2007 Komisia informovala žalobkyňu o nových zistených skutočnostiach od oznámenia o výhradách, pričom vychádzala z vyhlásení spoločnosti 3M a správy Kr. I, a umožnila jej vyjadriť v tejto súvislosti písomné pripomienky.

24 Dňa 6. júla 2007 zaslala žalobkyňa Komisii písomné pripomienky a požiadala o nový výsluch. Táto žiadosť bola zamietnutá.

25 Dňa 1. októbra 2007 žalobkyňa zaslala Komisii tretí znalecký posudok ústavu z 27. septembra 2007 (ďalej len „znalecký posudok ústavu III“), v ktorom sa analyzovala odolnosť spornej pečate proti odlúpeniu pôsobením starnutia, Synta a vlhkosti vzduchu.

26 Komisia následne poverila pána Kr., aby okomentoval tvrdenia a poznámky obsiahnuté v liste žalobkyne zo 6. júla 2007 a v znaleckých posudkoch ústavu II a III. Pán Kr. vypracoval svoju druhú správu 20. novembra 2007 (ďalej len „správa Kr. II“).

27 Listom z 23. novembra 2007 Komisia oznámila žalobkyni dodatočné skutočnosti zistené od listu zo 6. júna 2007. Zároveň jej povolila prístup k príslušným dokumentom a najmä k správe Kr. II.

28 Dňa 10. decembra 2007 zaujala žalobkyňa stanovisko k dokumentom zaslaným 23. novembra 2007.

29 Dňa 15. januára 2008 Komisia dostala list žalobkyne, v ktorom boli priložené miestoprísažné vyhlásenia 20 osôb, ktoré mali podľa žalobkyne kľúč umožňujúci vstup do miestnosti G.505 večer 29. mája 2006 (ďalej len „držitelia kľúčov“). Tieto osoby vo svojich vyhláseniach potvrdili, že v dotknutom čase (od 19. hodiny 29. mája 2006 do 9.30 dňa 30. mája 2006) sa buď nenachádzali v budove G, alebo neotvorili dvere dotknutej miestnosti (odôvodnenie č. 42 napadnutého rozhodnutia).

30 Dňa 30. januára 2008 Komisia prijala rozhodnutie K(2008) 377 v konečnom znení o stanovení pokuty založenej na článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003 za porušenie pečate (vec COMP/B-1/39.326 – E.ON Energie AG) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 19. septembra 2008 (Ú. v. EÚ C 240, s. 6).

31 Výrok napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„*Článok 1*

E.ON Energie AG porušila pečať pripevnenú úradníkmi Komisie v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 1/2003 a porušila, prinajmenšom z nedbanlivosti, článok 23 ods. 1 písm. e) toho istého nariadenia.

*Článok 2*

Za porušenie uvedené v článku 1 sa E.ON Energie AG ukladá pokuta vo výške 38 000 000 eur.

…“

**Konanie a návrhy účastníkov konania**

32 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. apríla 2008 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

33 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— subsidiárne znížil výšku uloženej pokuty na primeranú čiastku,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

34 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu v celom rozsahu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

35 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania 14. apríla 2010.

**Právny stav**

36 Žalobkyňa vzniesla deväť žalobných dôvodov na podporu svojej žaloby. Prvých sedem žalobných dôvodov sa týka konštatovania porušenia pečate, zatiaľ čo posledné dva žalobné dôvody sa týkajú výšky pokuty.

37 Prvý žalobný dôvod je založený na nezohľadnení dôkazného bremena, druhý žalobný dôvod je založený na porušení „zásady vyšetrovacieho konania“, tretí žalobný dôvod je založený na údajne nesprávnom predpoklade riadneho pripevnenia pečate, štvrtý žalobný dôvod je založený na údajne nesprávnom predpoklade o „zjavnom stave“ spornej pečate v deň nasledujúci po inšpekcii, piaty žalobný dôvod je založený na údajne nesprávnom predpoklade o vhodnosti bezpečnostnej fólie na úradné pripevňovanie pečatí Komisiou, šiesty žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že Komisia

nezohľadnila „alternatívne scenáre“, ktoré mohli spôsobiť stav spornej pečate, siedmy žalobný dôvod je založený na porušení zásady prezumpcie neviny, ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 23 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom sa nepreukázalo žiadne zavinenie žalobkyne, a napokon deviaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 253 ES a zásady proporcionality pri stanovení výšky pokuty.

*O prvom žalobnom dôvode založenom na nezohľadnení dôkazného bremena*

Tvrdenia účastníkov konania

38 Žalobkyňa tvrdí, že v súlade s pravidlom *in dubio pro reo*, zásadou prezumpcie neviny upravenej v článku 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDĽP“) a článkom 2 prvou vetou nariadenia č. 1/2003 Komisia nesie dôkazné bremeno v konaniach, ktoré môžu viesť k pokutám udeleným na základe kartelového práva. Keďže Komisia je povinná dodržiavať základné záruky trestného práva a právne dostatočným spôsobom preukázať existenciu porušenia, jej prípadné pochybnosti by sa mali prejaviť v prospech dotknutého podniku. Podľa žalobkyne z judikatúry vyplýva, že ak Komisia vychádza z predpokladu, že zistené skutkové okolnosti nemožno vysvetliť inak, len ako okolnosti, ktoré sú výsledkom porušenia, stačí preukázať okolnosti, ktoré stavajú skutočnosti uvedené Komisiou do iného svetla a ktoré tak umožňujú nahradiť výklad týchto skutočností iným výkladom, ako je výklad, ktorý zvolila Komisia na preukázanie existencie porušenia.

39 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého zmena spornej pečate predstavuje v každom prípade „jasný dôkaz“ materiálnej zložky porušenia pečate, žalobkyňa tvrdí, že takýto dôkaz nie je zlučiteľný s pravidlom *in dubio pro reo*. „Jasný dôkaz“ nepredstavuje v konaní na základe článku 23 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 prípustný dôkaz a v nijakom prípade nestačí na preukázanie porušenia sankcionovaného pokutou. Ak by Komisia, odvolávajúc sa na „jasný dôkaz“, v skutočnosti mala na mysli dôkaz na základe indície (nepriamy dôkaz), keďže nepreukázala žiadnu indíciu, nepredložila žiaden dôkaz.

40 Okrem toho dôkazné bremeno náležiace Komisii je v prejednávanom prípade sťažené v dôsledku jej vlastného správania.

41 Po prvé pri používaní spornej pečate Komisia neprijala vhodné opatrenia na účely obmedzenia rizika „nepravých pozitívnych reakcií“ (konkrétne objavenie sa nápisov „VOID“ na spornej pečati bez toho, aby bola odtrhnutá), najmä v dôsledku nedodržania doby uschovávania jej pečate. Komisia teda mala preukázať, že napriek prekročeniu maximálnej doby uschovávania pečate bola táto pečať vhodná a v noci z 29. na 30. mája 2006 funkčná. Údaje výrobcu nie sú v tejto súvislosti dostatočné, pretože 3M uvádzala na informačnom liste k bezpečnostnej fólii (ďalej len „technický list“) iba maximálnu dobu uschovávania dva roky a neposkytla ani konečný názor o dobe životnosti výrobku v odpovedi na dotazník Komisie. Komisia takýto dôkaz nepredložila ani prostredníctvom testov pána Kr., ktoré neboli vykonané ani na samotnej spornej pečati. Napokon znalecké posudky ústavu poukázali na väčšiu citlivosť samolepiacich pečatí v závislosti od okolností ich pripevnenia a stupňa vlhkosti vzduchu.

42 Po druhé Komisia na mieste zanedbala prijatie opatrení potrebných na zabezpečenie dôkazov, a to odfotografovanie spornej pečate pred otvorením dverí, najmä vzhľadom na pripomienky týkajúce sa stavu spornej pečate, ktoré formulovali zástupcovia žalobkyne úradníkom Komisie ráno 30. mája 2006. V tejto súvislosti nepredstavuje zápisnica o porušení pečate dostatočný dôkaz o stave spornej pečate, pričom táto zápisnica bola vypracovaná po vykonaní inšpekcie.

43 Vzhľadom na pravidlo *in dubio pro reo* a sťaženie dôkazného bremena, ktoré vyplýva zo správania Komisie, nie je možné konštatovať existenciu porušenia pečate, ktoré možno pripísať žalobkyni. Komisia teda nepreukázala, bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti, materiálnu stránku porušenia.

44 V rozpore s tvrdením Komisie tento žalobný dôvod nie je abstraktný, ale konkrétne namieta absenciu dôkazu, že okolnosti pripisované žalobkyni spôsobili zmenu stavu spornej pečate. Udelenie sankcie vo forme pokuty preto nie je odôvodnené, a to aj bez znaleckých posudkov predložených žalobkyňou. V konaní vedúcom k rozhodnutiu o uložení pokuty nie je dotknutý podnik povinný predkladať dôkazy svedčiace v jeho prospech alebo „alternatívne scenáre". Naopak, Komisia by mala súhrnne preskúmať všetky okolnosti v neprospech a v prospech a predložiť absolútny dôkaz, bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti, že okolnosti, ktoré možno pripísať žalobkyni, spôsobili zmenu stavu spornej pečate. Samotná pravdepodobnosť vykonania porušenia nestačí na uloženie pokuty, a to tým skôr, že žalobkyňa vzniesla dostatok pochybností, pokiaľ ide o zabezpečovanie dôkazov.

45 Ak by sa aj najprv pripustilo, že Komisia predložila zjavne presvedčivé dôkazy preukazujúce skutočnosti zakladajúce porušenie pečate, žalobkyňa s úspechom predložila dôkazy o opaku. V každom prípade sa jej podarilo vyvolať pochybnosti, pokiaľ ide o skutočnosť, že dôkazy Komisie stačia na preukázanie porušenia. Na rozdiel od tvrdenia Komisie v odôvodnení č. 44 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa sa v súvislosti s existenciou porušenia pečate neobmedzila iba na „poznámku o prípadnom inom vysvetlení" ani na „poznámku o teoretickej možnosti… netypického priebehu udalostí", ale vychádzala z viacerých znaleckých posudkov ústavu s cieľom predložiť dôkaz, že niektoré okolnosti, konkrétne použitie starej pečate, vlhkosť vzduchu, záchvevy, ktorým podliehali dvere a ich rám, a šmykové napätie, ktoré z toho vyplývalo, ako aj účinok Synta, mohli spôsobiť posunutie spornej pečate vyvolávajúce „dojem poškodenia" konštatovaný kontrolným tímom. V konaní, ktoré vedie k rozhodnutiu o udelení pokuty, nemôžu byť prípadné osobitné okolnosti pri výbere materiálu, z ktorého je vyrobená pečať (v prejednávanom prípade bezpečnostná fólia), jej uskladnení a použití Komisiou považované za okolnosti, ktoré jednoducho a jasne vôbec nie sú relevantné.

46 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa navrhuje v súlade s článkom 65 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, aby boli vypočutí ako svedkovia jej advokát a referent E.ON v súvislosti s podmienkami, za ktorých sa sporná pečať našla ráno 30. mája 2006.

47 Komisia navrhuje, aby sa prvý žalobný dôvod zamietol z dôvodu, že je formulovaný abstraktne, bez preskúmania konkrétnych účinkov na posúdenie dôkazov a na napadnuté rozhodnutie. Subsidiárne tiež spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

48 Z článku 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj z ustálenej judikatúry vydanej v rámci uplatňovania článkov 81 ES a 82 ES vyplýva, že v oblasti práva hospodárskej súťaže je Komisia v prípade sporu o existencii porušenia povinná preukázať porušenia, ktoré konštatuje, a zaobstarať dôkazy, ktorými môže z právneho hľadiska dostatočne preukázať existenciu skutočností zakladajúcich porušenie (rozsudky Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 58, a zo 6. januára 2004, BAI a Komisia/Bayer, C-2/01 P a C-3/01 P, Zb. s. I-23, bod 62; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, Zb. s. II-3601, bod 688). V tejto súvislosti musí na odôvodnenie pevného presvedčenia, že došlo k uvádzanému porušeniu, zhromaždiť dostatočne presné a súhlasné dôkazy (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 28. marca 1984, CRAM a Rheinzink/Komisia, 29/83 a 30/83, Zb. s. 1679, bod 20, a z 31. marca 1993, Ahlström Osakeytiö a i./Komisia, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, Zb. s. I-1307, bod 127; rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. januára 1999, Riviera Auto Service a i./Komisia, T-185/96, T-189/96 a T-190/96, Zb. s. II-93, bod 47).

49 Ďalej treba pripomenúť, že v rámci žaloby o neplatnosť podanej na základe článku 230 ES má sudca Spoločenstva preskúmať iba zákonnosť napadnutého aktu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, JFE Engineering a i./Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, bod 174).

50 Úloha sudcu tak v prípade žaloby o neplatnosť, ktorá smeruje proti rozhodnutiu Komisie, v ktorom sa konštatuje existencia porušenia v oblasti práva hospodárskej súťaže a ktoré ukladá pokuty jeho adresátom, spočíva v posúdení, či dôkazy a iné okolnosti uvádzané Komisiou v jej rozhodnutí sú dostatočné na preukázanie existencie daného porušenia (rozsudok JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 175).

51 Okrem toho, ak má súd pochybnosť, musí mať z tejto pochybnosti prospech podnik, ktorému je určené rozhodnutie o zistení porušenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1978, United Brands a United Brands Continentaal/Komisia, 27/76, Zb. s. 207, bod 265). Súd preto nemôže dospieť k záveru, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala existenciu daného porušenia, ak pochybnosť v tomto ohľade naďalej trvá, najmä v rámci žaloby smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia ukladajúceho pokutu (rozsudok JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 177).

52 V takejto situácii je nutné brať ohľad na zásadu prezumpcie neviny tak, ako vyplýva osobitne z článku 6 ods. 2 EDĽP, ktorá je jedným zo základných práv, ktoré sú podľa judikatúry Súdneho dvora chránené v rámci právneho poriadku Spoločenstva, čo potvrdzuje preambula Európskeho jednotného aktu a článok 6 ods. 2 EÚ, ako aj článok 47 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1). So zreteľom na povahu daných porušení, ako aj na povahu a stupeň prísnosti ukladaných sankcií sa aplikuje zásada prezumpcie neviny osobitne v konaniach týkajúcich sa porušenia pravidiel hospodárskej súťaže použiteľných na podniky, ktoré môžu viesť k uloženiu pokút alebo penále (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva z 21. februára 1984, Öztürk, séria A č. 73, a z 25. augusta 1987, Lutz, séria A č. 123-A; rozsudky Súdneho dvora z 8. júla 1999, Hüls/Komisia, C-199/92 P, Zb. s. I-4287, body 149 a 150, a Montecatini/Komisia, C-235/92 P, Zb. s. I-4539, body 175 a 176; rozsudok JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 178).

53 Žalobkyňa sa opiera o judikatúru týkajúcu sa zosúladených postupov zakázaných článkom 81 ES, podľa ktorej paralelné správanie dotknutých podnikov možno považovať za dôkaz zosúladeného konania v rozpore s týmto ustanovením iba v prípade, ak zosúladené konanie predstavuje jediné prijateľné vysvetlenie takéhoto správania (rozsudok CRAM a Rheinzink/Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 16). Pokiaľ ide o zosúladené postupy, Komisia je povinná vo svetle argumentácie rozvinutej

dotknutými podnikmi počas správneho konania preskúmať všetky možné vysvetlenia dotknutého správania a rozhodnúť o jeho protiprávnej povahe iba v prípade, ak porušenie predstavuje jediné prijateľné vysvetlenie.

54 Ak teda Komisia konštatuje porušenie pravidiel hospodárskej súťaže a opiera sa pritom o správanie dotknutých podnikov, súd Únie musí zrušiť predmetné rozhodnutie, ak dotknuté podniky uvádzajú argumentáciu, ktorá stavia skutočnosti uvedené Komisiou do iného svetla a ktorá tak umožňuje nahradiť vysvetlenie týchto skutočností iným prijateľným vysvetlením, ako je vysvetlenie, ktoré zvolila Komisia na vyvodenie záveru o existencii porušenia (rozsudky CRAM a Rheinzink/Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 16, a Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, body 126 a 127).

55 Rovnako však ako v prípade, ak sa Komisia v rámci preukazovania porušenia článkov 81 ES a 82 ES opiera o listinné dôkazy, keď dotknutým podnikom prináleží nielen predložiť prijateľnú alternatívu k stanovisku Komisie, ale aj preukázať, že dôkaz uvedený v napadnutom rozhodnutí na účel preukázania existencie porušenia je nepostačujúci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 20. apríla 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Zb. s. II-931, body 725 až 728, a JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 187), treba aj v prípade, akým je prejednávaná vec, prijať názor, že ak sa Komisia opiera o priame dôkazy, dotknutým podnikom prináleží preukázať, že dôkazy uvádzané Komisiou sú nedostatočné. Už bolo rozhodnuté, že takéto prevrátenie dôkazného bremena neporušuje zásadu prezumpcie neviny (pozri v tomto zmysle rozsudok Montecatini/Komisia, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 181).

56 Okrem toho treba zdôrazniť, že podnik nemôže preniesť dôkazné bremeno na Komisiu, opierajúc sa o okolnosti, ktoré nie je schopný preukázať (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Mannesmannröhren-Werke/Komisia, T-44/00, Zb. s. II-2223, bod 262, a JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 343). Inak povedané, ak sa Komisia opiera o dôkazy, ktoré sú v zásade dostatočné na preukázanie existencie porušenia, nestačí, aby dotknutý podnik uviedol, že mohla nastať udalosť, ktorá by mohla mať vplyv na dôkaznú hodnotu týchto dôkazov, na to, aby Komisia niesla bremeno dôkazu, že táto udalosť nemohla mať vplyv na dôkaznú hodnotu dôkazov. Naopak, iba v prípadoch, keď takýto dôkaz nemôže dotknutý podnik predložiť z dôvodu správania samotnej Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudky Mannesmannröhren-Werke/Komisia, už citovaný, body 261 a 262, a JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, body 342 a 343), prináleží dotknutému podniku z hľadiska práva dostatočne preukázať jednak existenciu okolnosti, na ktorú sa odvoláva, a jednak, že táto okolnosť spochybňuje dôkaznú hodnotu dôkazov, o ktoré sa opiera Komisia.

57 V rámci tohto žalobného dôvodu sa žalobkyňa domnieva, že Komisia mala preukázať v napadnutom rozhodnutí, bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti, že zmenu stavu spornej pečate zistenú 30. mája 2006 možno pripísať žalobkyni, po tom, ako by preukázala, že rôzne okolnosti, ktoré žalobkyňa uvádzala, nemohli vysvetliť tento stav. Podľa žalobkyne jej neprináleží predkladať dôkazy vo svoj prospech alebo „alternatívne scenáre“. Samotná pravdepodobnosť vykonania porušenia nestačí na uloženie pokuty, a to tým skôr, že žalobkyňa vzniesla dostatok pochybností, pokiaľ ide o zabezpečovanie dôkazov. V rámci svojho prvého žalobného dôvodu sa žalobkyňa odvoláva na zastaranosť spornej pečate, na vlhkosť vzduchu, na záchvevy, ktorým podliehali dvere a ich rám, a na šmykové napätie, ktoré z toho vyplývalo, ako aj na účinok Synta, ktoré mohli spôsobiť posunutie spornej pečate vyvolávajúce „dojem poškodenia“ konštatovaný kontrolným tímom.

58 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že na rozdiel od tvrdenia Komisie dôvod vznesený žalobkyňou nie je abstraktný, lebo žalobkyňa v podstate tvrdí, že vzhľadom na to, že Komisia nezohľadnila zásady spravujúce dôkazné bremeno v práve hospodárskej súťaže Spoločenstva, nepreukázala z právneho hľadiska dostatočne, že okolnosti, ktoré možno pripísať žalobkyni, spôsobili zmenu stavu spornej pečate, a teda napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené.

59 Z napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že Komisia zohľadnila zásady spravujúce dôkazné bremeno. Na jednej strane totiž odôvodnenie č. 44 napadnutého rozhodnutia výslovne uvádza, že „Komisii prináleží predložiť skutočnosti nevyhnutné na preukázanie porušenia pečate". Na druhej strane Komisia svoje konštatovanie porušenia pečate oprela o stav spornej pečate ráno 30. mája 2006, na ktorej sa podľa nej vyskytovali nápisy „VOID" na celej jej ploche, ako aj zvyšky lepidla na jej zadnej strane, ako vyplýva predovšetkým z vyhlásení inšpektorov Komisie a Bundeskartellamt a zo zistení uvedených v zápisnici o porušení pečate (odôvodnenia č. 75 a 76 napadnutého rozhodnutia).

60 Komisia teda tým, že sa odvolala najmä na vyhlásenia šiestich inšpektorov prítomných na mieste a na podpis zápisnice o pripevnení pečate žalobkyňou, najskôr konštatovala riadne pripevnenie spornej pečate večer 29. mája 2006 (odôvodnenia č. 50 a 51 napadnutého rozhodnutia). Potom Komisia konštatovala, ako je uvedené v bode 59 vyššie, zmenu stavu tejto pečate ráno 30. mája 2006, ktorá podľa nej preukazuje porušenie spočívajúce v porušení pečate.

61 Nezávisle od dôkaznej hodnoty dôkazov, o ktoré sa opiera Komisia a ktoré treba posúdiť v rámci preskúmania tretieho a piateho žalobného dôvodu, Komisia v odôvodnení č. 44 napadnutého rozhodnutia oprávnene konštatovala, že „samotná poznámka

o teoretickej možnosti… netypického priebehu udalostí nemôže stačiť“ na vyvrátenie existencie porušenia. V súlade so zásadami uvedenými v bodoch 55 a 56 vyššie žalobkyni prináleží preukázať nielen skutočnosť rôznych okolností, ktoré uviedla na účely vysvetlenia stavu spornej pečate 30. mája 2006, ale aj to, že tieto okolnosti spochybňujú dôkaznú hodnotu dôkazov predložených Komisiou.

62 V napadnutom rozhodnutí Komisia preskúmala alternatívne vysvetlenia týkajúce sa stavu spornej pečate 30. mája 2006 uvádzané žalobkyňou v priebehu správneho konania. Komisia sa však domnievala, že tieto vysvetlenia nepreukazujú, že uvedený stav vyplýval z iných skutočností, ako je porušenie pečate (odôvodnenia č. 62 až 68 a 77 až 98 napadnutého rozhodnutia). Za týchto podmienok nemožno konštatovať žiadne porušenie zásad týkajúcich sa dôkazného bremena.

63 Napokon žalobkyňa nemôže tvrdiť, že dve okolnosti, konkrétne zastaranosť spornej pečate a absencia fotografií preukazujúcich stav spornej pečate pred otvorením dverí, sťažili dôkazné bremeno, ktoré prináleží Komisii. Aj za predpokladu, že by existencia týchto dvoch okolností bola dostatočne preukázaná, bolo by potrebné preskúmať, či vo svetle argumentácie rozvinutej žalobkyňou v súvislosti s týmito okolnosťami dôkazy uvádzané Komisiou z právneho hľadiska dostatočne podporujú konštatovanie porušenia pečate v zmysle článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003. Toto preskúmanie sa vykoná v rámci analýzy tretieho a piateho žalobného dôvodu.

64 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod treba zamietnuť.

*O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení „zásady vyšetrovacieho konania“*

Tvrdenia účastníkov konania

65 Žalobkyňa pripomína, odvolávajúc sa na rozsudky Súdneho dvora z 13. júla 1966, Consten a Grundig/Komisia (56/64 a 58/64, Zb. s. 429), a z 21. novembra 1991, Technische Universität München (C-269/90, Zb. s. I-5469), že podľa „zásady vyšetrovacieho konania“ je Komisia povinná *ex offo* pristúpiť k objasneniu skutkových okolností a starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci. Táto „zásada“ však bola v prejednávanej veci porušená.

66 Po prvé Komisia mala odstrániť „zjavné pochybnosti“ týkajúce sa zloženia Synta. Komisia sa nemala uspokojiť s tvrdením, že nevie, aké prípravky ústav použil v rámci svojich znaleckých posudkov (odôvodnenie č. 85 napadnutého rozhodnutia). Ústav v znaleckom posudku ústavu II preukázal prítomnosť zložky 2-(2-butoxyetoxy)etanolu v Synte. Táto zložka poškodzuje významné množstvo organických látok. Naopak, pán Kr. nevykonal analýzu zloženia Synta, ale domnieval sa, že prostriedok na údržbu sa skladá z „povrchovo aktívneho vodného roztoku obsahujúceho zložky 2-butoxyetanolu a 2-propanolu (i-propylalkohol)“. Takáto látka vyvoláva iba účinky podobné účinkom alkoholu, zatiaľ čo látka analyzovaná ústavom vyvoláva rovnaké účinky ako éter a v dôsledku toho má doplnkový účinok rozpúšťadla najmä lepidiel a stôp po fixkách. Výsledky znaleckých posudkov ústavu mali Komisiu viesť k vykonaniu dodatočných analýz zloženia Synta. Komisia sa nemôže vzdať takéhoto postupu iba z dôvodu,

že jediný variant Synta, ktorý je z veľkej časti bezvodný (ďalej len „Synto Forte“), sa podľa informácií výrobcu nepredáva v litrových fľašiach, ktoré použila upratovacia firma (odôvodnenie č. 85 napadnutého rozhodnutia). Nie je možné vylúčiť, že výrobca urobil nesprávne vyhlásenia alebo že balenie Synta sa neskôr zmenilo.

67 Komisia takisto nezohľadnila skutočnosť, že prostriedok na údržbu predtým používaný upratovacou firmou (Synto Forte) sa nahradil Syntom iba krátko pred inšpekciou, čo bolo Komisii oznámené v odpovedi žalobkyne na žiadosť o informácie z 19. októbra 2007. V tejto súvislosti nemožno vylúčiť, že upratovacia firma ešte disponovala zvyšnými prípravkami Synto Forte. Komisia mohla jednoducho vykonať analýzu použitého čistiaceho prostriedku, keďže žalobkyňa jej navrhla, že jej zašle časť obsahu, ktorý zostal vo fľaši.

68 Po druhé Komisia porušila svoju povinnosť zisťovania tým, že nevyšetrovala údajnú možnosť, že držitelia kľúčov umožnili vstup do miestnosti G.505 tretím osobám, ako aj údajnú možnosť, že niekto vnikol do miestnosti iným spôsobom. Komisia nezohľadnila v odôvodneniach č. 98 a 100 napadnutého rozhodnutia skutočnosť, že dvere dotknutej miestnosti boli nielen zapečatené, ale aj zablokované s cieľom zamedziť akémukoľvek nepovolenému vniknutiu. Miestoprísažné vyhlásenia držiteľov kľúčov preukazujú, že počas danej noci dvere dotknutej miestnosti neboli ani odblokované, ani otvorené. Žalobkyňa navrhuje, aby sa o tom predložil dôkaz výsluchom týchto osôb ako svedkov v súlade s článkom 65 písm. c) rokovacieho poriadku.

69 Keďže Komisia tvrdí, že aj ďalšie osoby si mohli zaobstarať kľúče od miestnosti G.505 od držiteľov kľúčov (odôvodnenie č. 98 napadnutého rozhodnutia), žalobkyňa uvádza, že Komisia mala vzhľadom na svoju povinnosť objasniť v plnom rozsahu skutkové okolnosti vyžadovať, aby boli miestoprísažné vyhlásenia doplnené, alebo mala sama viesť vyšetrovanie o lokalizácii kľúčov.

70 Keďže Komisia tvrdí, že miestoprísažné vyhlásenia nevylučujú, že „dvere boli otvorené inými prostriedkami“ (odôvodnenie č. 98 napadnutého rozhodnutia), rovnako mala vykonať vyšetrovanie zámku a dverí miestnosti G.505, ktoré by mohlo preukázať vlámanie alebo pokus o akúkoľvek manipuláciu. Analýza povrchu dverí by umožnila konštatovať, že otvorenie dverí inými prostriedkami možno vylúčiť.

71 Žalobkyňa dodáva, že sa nedá predpokladať, že vedome nabádala jedného z držiteľov kľúčov na poškodenie spornej pečate alebo na otvorenie dverí. Zastáva názor, že takáto tretia osoba by sa falošným miestoprísažným vyhlásením vystavila podľa nemeckého práva trestnej sankcii, prípadne zaplateniu vysokej náhrady škody.

72 Po tretie Komisia porušila „zásadu vyšetrovacieho konania“ znením otázky č. 6 dotazníka pre inšpektorov, ktorá bráni reprodukcii vlastných zistení inšpektorov alebo ju ovplyvňuje.

73 Komisia poznamenáva, že tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý, pretože žalobkyňa sa obmedzuje na formulovanie všeobecných výrokov bez preukázania, ako by vznesené výhrady mohli ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Subsidiárne spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

74 Ako bolo pripomenuté v bodoch 48 a 49 vyššie, v oblasti práva hospodárskej súťaže je Komisia povinná preukázať porušenia, ktoré konštatuje, a zaobstarať dôkazy, ktorými môže z právneho hľadiska dostatočne preukázať existenciu skutočností zakladajúcich porušenie. V tejto súvislosti musí na odôvodnenie pevného presvedčenia, že došlo k uvádzanému porušeniu, zhromaždiť dostatočne presné a súhlasné dôkazy.

75 Okrem toho treba zdôrazniť, že na účely dodržania zásady riadnej správy vecí verejných musí Komisia prispieť svojimi vlastnými prostriedkami k zisteniu relevantných skutočností a okolností (rozsudok Consten a Grundig/Komisia, už citovaný v bode 65 vyššie, s. 501).

76 Medzi zárukami poskytnutými právnym poriadkom Spoločenstva je uvedená predovšetkým povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutkové okolnosti prejednávaného prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudok Technische Universität München, už citovaný v bode 65 vyššie, bod 14, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1995, Nölle/Rada a Komisia, T-167/94, Zb. s. II-2589, bod 73).

77 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že dôvod žalobkyne smeruje k preukázaniu, že Komisia nepreskúmala relevantné skutkové okolnosti prejednávaného prípadu, najmä neodstránila pochybnosti týkajúce sa zloženia Synta, a neviedla dostatočné vyšetrovanie týkajúce sa prípadného vstupu do miestnosti G.505. Takéto nedostatky, za predpokladu, že by mohli znížiť dôkaznú hodnotu dôkazov zvolených Komisiou v napadnutom rozhodnutí, by mohli mať vplyv na zákonnosť tohto rozhodnutia.

78 V prvom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia nechala pretrvávať pochybnosti, pokiaľ ide o zloženie prípravku na údržbu použitého 30. mája 2006, po prvé treba zdôrazniť, že v odôvodnení č. 85 napadnutého rozhodnutia sa Komisia, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, neobmedzila na tvrdenie, že nevie, ktorý prípravok použil ústav na svoje testy. V tomto odôvodnení Komisia na jednej strane potvrdila, že zo správy Kr. I a zo správy Kr. II vyplýva, že účinok Synta na povrchu spornej pečate nemohol mať nijaký vplyv na jej funkčnosť. Na druhej strane odmietla tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého pán Kr. na účely svojich testov nepoužil originálny čistiaci prostriedok.

79 Predovšetkým totiž uviedla, že si dala zadovážiť od samotnej upratovacej firmy presne ten istý čistiaci prostriedok, ako bol čistiaci prostriedok použitý v priestoroch žalobkyne v noci z 29. na 30. mája 2006, a že jedine tento čistiaci prostriedok bol použitý v rámci série testov. Ďalej treba konštatovať, že tvrdenie uvedené v odôvodnení č. 85 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého Komisia nevedela, ktorý prostriedok ústav použil na svoje testy, odpovedá na argument žalobkyne, podľa ktorého ústav testoval prípravok, ktorý mu zaslala, a konštatoval, že ide o bezvodný roztok, ktorého hlavnú zložku tvorí 2-(2-butoxyetoxy)etanol. Podľa informácií výrobcu sa však Synto Forte, jediný variant Synta, ktorý je z veľkej časti bezvodný, nepredáva v litrových fľašiach, ktoré sa použili na čistenie dverí miestnosti G.505, a nepoužíva sa ako čistiaci prostriedok, ale ako riedidlo.

80 Po druhé Komisia nebola povinná analyzovať zloženie Synta, lebo na vykonanie testov použila Synto použité upratovacou firmou na dvere miestnosti G.505, ktoré jej bolo zaslané priamo touto upratovacou firmou, čo žalobkyňa v priebehu pojednávania, keď bola v tejto veci vypočutá, nespochybnila. Okrem toho z listu z 5. septembra 2006 adresovaného upratovacou firmou Komisii a najmä z odpovede tejto firmy na druhú otázku Komisie vyplýva, že Synto sa skutočne použilo na čistenie dverí tejto

miestnosti. Napokon bezpečnostný list o Synte neuvádza, že v Synte sa nachádza zložka 2-(2-butoxyetoxy)etanol.

81 Po tretie žalobkyňa nespochybňuje, že podľa informácií uvedených na internetovom portáli výrobcu sa Synto Forte nepredáva v litrových fľašiach, ktoré používala upratovacia firma. V tejto súvislosti tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých nemožno vylúčiť, že výrobca urobil nesprávne vyhlásenia alebo že balenie Synta sa neskôr zmenilo, nie sú presvedčivé a v každom prípade nie sú odôvodnené.

82 Po štvrté tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých nemožno vylúčiť, že upratovacia firma disponovala zvyšným agresívnejším variantom Synta, ktorý sa údajne používal predtým, musia byť tiež zamietnuté. Žalobkyňa totiž nevysvetľuje, prečo by sa mal tento variant, ktorý je pre drevené povrchy škodlivejší, používať na čistenie dverí jej priestorov. Z odôvodnenia č. 85 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že Komisia si dala zadovážiť od samotnej upratovacej firmy presne ten istý čistiaci prostriedok, ako bol čistiaci prostriedok použitý v priestoroch žalobkyne 30. mája 2006, a jedine tento prostriedok sa použil v rámci početných sérií testov. Toto tvrdenie žalobkyňa nespochybnila.

83 Keďže čistiaci prostriedok, na ktorom znalec poverený Komisiou vykonal svoje testy, bol práve čistiacim prostriedkom použitým upratovacou firmou v noci z 29. na 30. mája 2006, Komisia nemala nijaký dôvod vykonať analýzu jeho zloženia.

84 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila „zásadu vyšetrovacieho konania“ tým, že nevyšetrovala údajnú možnosť, že držitelia kľúčov umožnili vstup do miestnosti G.505 tretím osobám, ako ani údajnú možnosť, že niekto vnikol do miestnosti iným spôsobom.

85 V súlade s článkom 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003 môže Komisia uložiť pokuty, keď sa úmyselne alebo z nedbalosti „porušia pečate pripevnené… úradníkmi alebo inými sprevádzajúcimi osobami oprávnenými Komisiou“. Komisia má teda v súlade s týmto ustanovením povinnosť preukázať porušenie pečate. Naproti tomu nie je povinná preukázať, že sa skutočne vstúpilo do zapečatenej miestnosti alebo že sa manipulovalo s dokumentmi, ktoré tam boli uskladnené. V prejednávanom prípade z odôvodnení č. 74 až 76 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa skutočne domnievala, že sporná pečať bola porušená. V tejto súvislosti Komisia najmä uviedla (odôvodnenie č. 74 napadnutého rozhodnutia), že „stav pečate ráno 30. mája 2006 vedie k záveru, že v noci bola odstránená z dverí kancelárie a že tieto dvere teda mohli byť v danom čase otvorené“. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sú tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých dvere dotknutej miestnosti neboli v noci ani odblokované, ani otvorené, čo potvrdzujú miestoprísažné vyhlásenia držiteľov kľúčov, bezpredmetné.

86 V každom prípade, ako to zdôrazňuje Komisia, miestoprísažné vyhlásenia držiteľov kľúčov vykonané medzi 2. septembrom a 22. decembrom 2007, teda takmer rok a pol po daných skutkových okolnostiach, nemôžu zmeniť jej záver v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o existenciu porušenia pečate, lebo ako vyplýva z odpovede žalobkyne na žiadosť o informácie, aj iné osoby mohli mať prístup ku kľúču umožňujúcemu otvoriť dvere miestnosti G.505. Komisia teda nebola povinná vyšetrovať možnosť, že držitelia kľúčov umožnili vstup do miestnosti G.505 tretím osobám, ani možnosť, že niekto vnikol do miestnosti iným spôsobom.

87 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila „zásadu vyšetrovacieho konania“ znením otázky č. 6 dotazníka inšpektorov, ktorá bráni reprodukcii vlastných zistení inšpektorov alebo ju ovplyvňuje.

88 Takáto argumentácia musí byť zamietnutá. Cieľom tejto otázky je totiž získať od členov tímu odpoveď týkajúcu sa indícií, ktoré svedčia v prospech konštatovania porušenia pečate, najmä vzhľadom na zistenia uvedené v zápisnici o porušení pečate, konkrétne prítomnosť nápisov „VOID“ na celom povrchu spornej pečate, ako aj prítomnosť lepidla v jej okolí a na jej zadnej strane. Usporiadanie dotazníka preto nebráni reprodukcii vlastných zistení inšpektorov.

89 Okrem toho z odpovedí inšpektorov na tento dotazník vyplýva, že inšpektori skutočne v rámci otázky č. 6 uviedli skutkové okolnosti, na ktoré si v tejto súvislosti individuálne spomenuli. Pán Kl. napríklad vyhlásil, že mal hneď dojem, „že pečať bola znehodnotená od jej pripevnenia [a že] písomne vzniesol pripomienky potvrdzujúce takýto záver a… priložil ich ako prílohu k zápisnici o porušení pečate“. Pán Ko. vyhlásil, že „si všimol, že pečať bola ‚premiestnená‘ a že nápis ‚VOID‘ bol viditeľný“, ale že „na nepozrel na zadnú stranu pečate“. Pán L. uviedol, že sa „osobne uistil o stave pečate na druhý deň“, a uviedol, že „bola posunutá približne o 2 mm“, ale že „nevenoval osobitnú pozornosť prítomnosti nápisu ‚VOID‘ na pečati“. Pán N. tiež uviedol, že si „presne spomína, že osobne spozoroval, že nápis ‚VOID‘ bol viditeľný na celom povrchu pečate“, a že „sa zdá, že porušenie pečate potvrdzovali aj zvyšky lepidla na dverách, v tesnej blízkosti okraja pečate“. Napokon pán M. zdôraznil, že „opis uvedený v zápisnici bol presný“ a že „bod b) by konkrétnejšie opísal takto: zvyšky lepidla na obidvoch okrajoch pečate; ide o fragmenty 1 až 2 mm nápisu ‚VOID‘“.

90 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

*O treťom žalobnom dôvode založenom na údajne nesprávnom predpoklade riadneho pripevnenia pečate*

Tvrdenia účastníkov konania

91 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia nesprávne domnievala, že je preukázané, že sporná pečať bola neporušená pri jej pripevnení na miestnosť G.505 dňa 29. mája 2006 a že úplne priľnula k dverám a k ich rámu, keď kontrolný tím opustil priestory okolo 19.30.

92 Po prvé riadne pripevnenie spornej pečate na dvere bolo spochybnené. Už vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách žalobkyňa spochybnila úplné priľnutie spornej pečate na dotknutý povrch. Navyše obsah spisu umožňuje prijať názor, že v súlade s povrchným dojmom inšpektorov prítomných pri pripevnení pečate sporná pečať sa prilepila na plochu daného povrchu, čo nestačí na odôvodnenie konštatovania týkajúceho sa riadneho pripevnenia. Žalobkyňa tvrdí, že v technickom liste je vysvetlené, že tento typ pečate priľne na rôzne vymedzené povrchy pod podmienkou, že predtým boli vyčistené. Takéto čistenie sa však nespravilo. Okrem toho dotknuté dvere sa skladali z lakovaných protizvukových panelov a z rámu z eloxovaného hliníka, ktoré neboli v technickom liste uvedené.

93 Takisto sa nepreukázalo, že sporná pečať sa oddelila od svojej bezpečnostnej fólie v súlade s pokynmi výrobcu. Aj spoločnosť 3M pripustila možnosť predchádzajúceho poškodenia v prípade nesprávnej manipulácie (odôvodnenie č. 60 napadnutého rozhodnutia). Zo znaleckého posudku ústavu II vyplýva, že pripevnenie pečate, ktoré nie je v súlade s pokynmi výrobcu, nemusí viesť nevyhnutne k okamžitému objaveniu

sa nápisu „VOID“ na pečati. Tvrdenie, podľa ktorého by akýkoľvek náznak nedostatočného priľnutia spornej pečate ihneď spozorovali osoby prítomné pri pripevnení pečate (odôvodnenie č. 54 napadnutého rozhodnutia), preto nie je relevantné. Okrem toho žalobkyňa spochybňuje skutočnosť, že sporná pečať bola riadne oddelená od svojej bezpečnostnej fólie, že mohla byť bez problémov pripevnená, že priľnula na dvere miestnosti G.505 a na ich rám a pritom bola neporušená a bez viditeľných nápisov „VOID“ a že ju pozorne sledovali niektorí inšpektori. Žalobkyňa to nemohla overiť a Komisia o tom nepredložila nijaký dôkaz. Dodáva, že vyhlásenia inšpektorov týkajúce sa priebehu pripevnenia spornej pečate sú rozporuplné.

94 Pokiaľ ide o tvrdenia uvedené v odôvodnení č. 56 napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa tvrdí, že je nepravdepodobné, že by výrobca poskytol také detailné pokyny o manipulácii s výrobkom, ak by tieto pokyny boli v konečnom dôsledku zbytočné. Okrem toho spoločnosť 3M v postavení výrobcu nemala nijaký záujem spochybniť spoľahlivosť svojho výrobku. Komisia v dôsledku toho nemohla s dostatočnou istotou konštatovať, že sporná pečať bola „neporušená“ a že „priľnula k dverám a k rámu miestnosti G.505“ (odôvodnenie č. 5 napadnutého rozhodnutia).

95 Po druhé skutočnosť, že zástupca žalobkyne podpísal zápisnicu o pripevnení pečate 29. mája 2006, potvrdzuje iba oficiálne pripevnenie pečate, ale nie jej riadne pripevnenie, keďže žalobkyňa nemala možnosť ihneď odhaliť predchádzajúce poškodenia alebo nesprávne použitie spornej pečate.

96 Po tretie v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, jej údajná skúsenosť a testy pána Kr. nie sú relevantné. Samotná okolnosť, že údajne sa nevyskytli problémy s priľnutím ani

„nepravé pozitívne reakcie“ s inými pečaťami použitými od roku 2004, ktoré pochádzajú z tej istej série (odôvodnenie č. 55 napadnutého rozhodnutia), neumožňuje vyvodiť záver, že takáto reakcia je vylúčená alebo nepravdepodobná. Pán Kr. sám uznal, že jeho analýzy neumožňujú určiť, v akom rozsahu môžu byť jeho zistenia zovšeobecnené. Výsledky analýz vykonané pánom Kr. mali však byť „štatisticky potvrdené“.

97 Po štvrté tvrdenie Komisie, podľa ktorého je riadne fungovanie pečatí v prípade ich použitia na bežné kancelárske dvere z hliníka (lakovaného) pravdepodobné (odôvodnenie č. 56 napadnutého rozhodnutia), nie je relevantné, pretože sa nikdy nezistilo, že dvere miestnosti G.505 boli vyrobené z hliníka. Ani rám dotknutých dverí nie je zložený z lakovaného hliníka, ale z eloxovaného hliníka, teda je pokrytý oxidovanou ochrannou vrstvou na účely ochrany proti korózii.

98 Komisia navrhuje, aby bol tento žalobný dôvod zamietnutý.

Posúdenie Všeobecným súdom

99 Je nesporné, že 29. mája 2006 okolo 19.15 bola miestnosť G.505 zapečatená úradnou pečaťou Komisie. Podľa žalobkyne sa však nepreukázalo, že pripevnenie tejto pečate bolo riadne. Podľa žalobkyne možno z povrchného dojmu inšpektorov prítomných pri pripevnení pečate jedine vyvodiť záver, že sporná pečať sa prilepila na plochu daného povrchu. Nemožno sa však s dostatočnou istotou domnievať, že večer 29. mája 2006 sporná pečať pevne priľnula v neporušenom stave na dvere miestnosti G.505 a ich rám.

100 Treba zdôrazniť, že v napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že „pripevnenie pečate… prebiehalo riadne“, že „pečať úplne priľnula na povrch dverí a ich rámu a že na jej žltom a modrom povrchu nebolo po jej pripevnení viditeľné žiadne označenie ‚VOID‘“ (odôvodnenie č. 50 napadnutého rozhodnutia).

101 V tejto súvislosti sa Komisia v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 5, 50 a 51 napadnutého rozhodnutia) oprela o zápisnicu o pripevnení pečate a o odpovede šiestich inšpektorov, ktorí boli prítomní pri pripevnení spornej pečate, na otázku č. 3 dotazníka adresovaného inšpektorom.

102 V prvom rade treba preskúmať, či dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí umožňujú vyvodiť záver o riadnom pripevnení spornej pečate.

103 Po prvé treba konštatovať, že zápisnica o pripevnení pečate uvádza na jednej strane, že 29. mája 2006 o 19.15 bola na miestnosť G.505 pripevnená pečať v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) nariadenia 1/2003, a na druhej strane, že zástupca žalobkyne, pán P., bol informovaný o ustanoveniach článku 20 ods. 2 písm. d) a článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003, ako aj o možnosti uloženia pokuty v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. e) tohto nariadenia, ak sa pečať poruší úmyselne alebo z nedbanlivosti. Zápisnica bola podpísaná pánom Kl., úradníkom Komisie a vedúcim kontrolného tímu, pánom J., úradníkom Bundeskartellamt, a pánom P., zástupcom žalobkyne.

104 V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, zápisnica o zapečatení dostatočne preukazuje správnosť pripevnenia spornej pečate. Dotknutá zápisnica totiž potvrdzuje pripevnenie pečate „v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 1/2003“, ktoré uznal

zástupca žalobkyne svojím podpisom po tom, ako bol informovaný o relevantných ustanoveniach. Jedine riadne pripevnenie pečate totiž možno považovať za pripevnenie v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 1/2003.

105 V každom prípade, ak by večer 29. mája 2006 žalobkyňa zistila nezrovnalosť v pripevnení spornej pečate alebo by zistila objavenie sa znakov „VOID“ na tejto pečati, možno sa domnievať, že by v tejto súvislosti okamžite vzniesla pripomienky, keďže dobre pozná význam takýchto znakov (pozri tiež odôvodnenie č. 51 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho, ako zdôraznila Komisia, bezpečnostná služba žalobkyne potvrdila, že po preverení spornej pečate niekoľko hodín po jej pripevnení nebola v rámci dvoch obchôdzok v budove spozorovaná žiadna jej zmena. Treba preto zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa nápisy „VOID“ mohli objaviť iba následne v dôsledku predchádzajúceho poškodenia spornej pečate spôsobeného zlou manipuláciou s touto pečaťou.

106 Po druhé treba konštatovať, že odpovede šiestich inšpektorov Komisie a Bundeskartellamt prítomných pri pripevnení pečate, na ktoré sa Komisia odvoláva v odôvodneniach č. 5 a 50 napadnutého rozhodnutia, potvrdzujú riadne pripevnenie spornej pečate.

107 Pán Kl., úradník Komisie a vedúci kontrolného tímu, potvrdil, že si bol „absolútne istý, že počať bola neporušená, [… a že sa o tom] sám osobitne starostlivo presvedčil“. Dodal, že sporná pečať „silno priľnula k dverám a k zárubni a [že] nebol viditeľný žiaden nápis ‚VOID‘“.

108 Rovnako pán L., úradník Komisie, vyhlásil, že „je isté, že pečať bola neporušená, keď [inšpektori] opustili budovu, a [že] sa ešte poriadne pozreli na pečať a overili, či je dobre inštalovaná“.

109 Pani W., úradníčka Komisie, potvrdila, že „je isté, [že pečať] riadne priľnula k dverám, [že] pripevnenie sa vykonalo riadne [… a že] pečať sa zdala byť ‚normálna‘“. Dodala, že sporná pečať „bola riadne umiestnená na dvere, [že] mala obvyklú tmavomodrú a žltú farbu [a že] nebol viditeľný žiaden nápis ‚VOID‘“.

110 Pán N., úradník Bundeskartellamt, vysvetlil, že „osobne videl, že pečať bola neporušená, keď kontrolný tím opustil budovu, [… a že] si pozorne pečať prehliadol“.

111 Pán M., úradník Bundeskartellamt, vyhlásil, že „po tom, ako pán [Kl.] pripevnil pečať, viacerí úradníci, ako aj [on sám] sa uistili o riadnom pripevnení pečate“. Dodal, že „keď kontrolný tím vrátane úradníkov Bundeskartellamt opúšťal chodbu, kde sa nachádzala zapečatená miestnosť, pečať bola neporušená“. Potvrdil, že to „videl na vlastné oči“.

112 Napokon pán B., úradník Bundeskartellamt, potvrdil, že „pán [Kl.] a iní členovia tímu okrem neho sa ubezpečili, že pečať bola riadne pripevnená, [a že] osobne videl, že pečať bola neporušená, keď kontrolný tím opustil budovu“.

113 Po tretie treba konštatovať, že odpovede štyroch ďalších inšpektorov, ktorí sa zúčastnili na inšpekciách v priestoroch žalobkyne, na otázku č. 3 dotazníka Komisie nespochybňujú dôkaznú hodnotu vyššie uvedených dôkazov. Jeden inšpektor potvrdil, že sa nezúčastnil na pripevní pečate, zatiaľ čo traja inšpektori poskytli iné nepriame dôkazy o regulárnosti pripevnenia spornej pečate, a teda potvrdili obsah dôkazov, o ktoré sa opiera Komisia v napadnutom rozhodnutí.

114 Pán K. vyhlásil, že „keď videl pečať posledný raz, bola neporušená". Pán Me. potvrdil, že „sa prinajmenšom mechanicky presvedčil, že pečať bola neporušená". Napokon pán J. potvrdil, že „si spomína, že pečať bola neporušená, keď kontrolný tím opúšťal toto krídlo budovy 29. mája 2006".

115 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôkazy, o ktoré sa Komisia oprela v napadnutom rozhodnutí, umožňujú konštatovať, že pečať bola 29. mája 2006 pripevnená riadne, že teda priľnula k dverám miestnosti G.505 a k ich rámu a že bola neporušená v tom zmysle, že sa na nej neobjavili nápisy „VOID" v čase, keď kontrolný tím opustil priestory žalobkyne.

116 V druhom rade treba preskúmať, či okolnosti uvádzané žalobkyňou môžu spochybniť dôkaznú hodnotu vyššie uvedených dôkazov. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti odvoláva na skutočnosť, že po prvé dvere miestnosti G.505 a ich rám neboli pred pripevnením spornej pečate vyčistené, po druhé, že materiál dverí a ich rámu nebol uvedený v technickom liste, a po tretie, že nie je preukázané, že sporná pečať sa oddelila od svojej bezpečnostnej fólie v súlade s pokynmi výrobcu.

117 Po prvé treba konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vysvetlila, že jej zástupcovia a zástupcovia Bundeskartellamt „sa uistili o čistote povrchu, takže nebolo nevyhnutné dotknuté dvere a rám osobitne vyčistiť“ (odôvodnenie č. 49 napadnutého rozhodnutia).

118 Hoci je nesporné, že v technickom liste sa odporúča vyčistiť plochu daného povrchu pred pripevnením pečate, nič to nemení na skutočnosti, že toto odporúčanie sa vzťahuje na situáciu, keď by znečistený povrch mohol mať vplyv na silu priľnavosti pečate tak, že by sa znaky „VOID“ nemuseli v prípade porušenia pečate objaviť. V technickom liste je totiž výslovne uvedené, že „akýkoľvek prvok znečisťujúci povrch má negatívny vplyv na priľnavosť [pečate] a správu o deštrukcii“. Výrobca pečatí, spoločnosť 3M, okrem iného výslovne potvrdil, že odporúčanie o predchádzajúcom vyčistení plôch daných povrchov sa týka najmä prípadov, keď by bol takýto povrch znečistený olejom alebo mastnotou. Prach, ktorý sa bežne nachádza v kancelárii, nemá na funkčnosť pečate podľa výrobcu nijaký vplyv.

119 Žalobkyňa, ktorá nesie dôkazné bremeno o okolnostiach, ktoré uvádza, nepreukázala, že večer 29. mája 2006 bol povrch dverí miestnosti G.505 a ich rámu pokrytý inými nečistotami ako prachom, ktorý sa bežne nachádza v kancelárii. Okrem toho nepreukázala, že večer 29. mája 2006 bol stav povrchu dotknutých dverí a rámu taký, že mohol mať bežne vplyv na funkčnosť spornej pečate. Naopak, skôr sa možno domnievať, že dvere miestnosti G.505 boli pravidelne čistené upratovacou firmou. Za týchto podmienok musí byť prvé tvrdenie žalobkyne zamietnuté.

120 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa materiálov, z ktorých sa skladajú dvere miestnosti G.505 a ich rám, treba konštatovať, že Komisia v odôvodnení č. 56 napadnutého rozhodnutia zdôraznila, že „riadne fungovanie pečatí je… pravdepodobné

v prípade použitia na bežné kancelárske dvere z hliníka (lakovaného)“. Komisia spresnila, že „to bolo jasne potvrdené analýzami vykonanými na mieste a v laboratóriu ňou povereným znalcom, ktoré sa týkali pečatí a ich priľnavosti na ich skutočný povrch“.

121 Žalobkyňa tvrdí, že rám dotknutých dverí sa neskladal z lakovaného hliníka, ale z eloxovaného hliníka. Žalobkyňa, ktorá nesie bremeno dôkazu o skutočnostiach, ktoré uvádza, však nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by umožňoval domnievať sa, že skutočnosť, že rám dverí by bol zložený z eloxovaného, a nie lakovaného hliníka, mohla mať akýkoľvek vplyv na funkčnosť spornej pečate.

122 V každom prípade spoločnosť 3M vo svojej odpovedi na žiadosť Komisie o informácie uviedla, že lepidlo používané pri tomto type pečate bolo prispôsobené vlastne na všetky povrchy, a teda vymenovanie možných povrchov v technickom liste [nehrdzavejúca oceľ, akrylonitril-butadién-styrén (ABS), polypropylén, natieraný kov, polyetylénová vrstva s vysokou hustotou (PEHD), nylon, sklo, polykarbonát] nebolo vyčerpávajúce, ale jeho cieľom bolo poskytnúť približnú informáciu o povahe a škále povrchov, na ktoré sa výrobok môže použiť. Spoločnosť 3M tiež uviedla, že takáto pečať riadne funguje na dverách z hliníka aj z lakovaného hliníka, pričom spresnila, že ak pečať dostatočne nepriľne k povrchu, nápisy „VOID“ sa v prípade jej premiestnenia nemusia objaviť, čo nebol prípad v prejednávanej veci. Pripomienky uvedené v správe Kr. I a pripomienky pána Kr. z 9. júla 2008 tak isto potvrdzujú uvedené tvrdenia. Za týchto podmienok musí byť druhé tvrdenie žalobkyne zamietnuté.

123 Po tretie, pokiaľ ide o okolnosť, podľa ktorej nie je preukázané, že sporná pečať sa oddelila od svojej bezpečnostnej fólie v súlade s pokynmi výrobcu, stačí konštatovať,

že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz toho, že táto namietaná okolnosť sa skutočne stala, a teda uvedená argumentácia musí byť tiež zamietnutá. Podľa 3M by poškodenie výrobku pri oddelení od jeho bezpečnostnej fólie v každom prípade malo za následok, že nápisy „VOID“ by sa objavili ešte pred jeho pripevnením na daný povrch, pričom „nepravá pozitívna reakcia“, ktorá by nastala neskôr, je vylúčená. V správe Kr. I bola tiež vylúčená relevantnosť rýchlosti oddelenia spornej pečate od ochrannej fólie, pokiaľ ide o objavenie sa nápisov „VOID“, ako aj skutočnosť, že tieto nápisy sa môžu objaviť až po určitom čase. Za týchto podmienok musí byť tretie tvrdenie žalobkyne zamietnuté.

124 Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že tretí žalobný dôvod nemôže byť prijatý.

*O štvrtom žalobnom dôvode založenom na údajne nesprávnom predpoklade o „zjavnom stave“ spornej pečate v deň nasledujúci po inšpekcii*

Tvrdenia účastníkov konania

125 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 9, 24, 55, 61 a 75 napadnutého rozhodnutia) nesprávne domnievala, že 30. mája 2006 boli nápisy „VOID“ viditeľné na celom povrchu spornej pečate.

126 Po prvé podľa vnímania zástupcov žalobkyne boli nápisy „VOID“ iba veľmi slabo viditeľné a určite nie na celom povrchu spornej pečate. Úradník Bundeskartellamt vo svojej odpovedi na dotazník Komisie tiež uviedol, že „na niektorých miestach sa znak ‚void‘ objavil cez papier slabo“. Členovia kontrolného tímu a zástupcovia žalobkyne mali spočiatku pochybnosti o existencii zmeny spornej pečate. Žalobkyňa v tejto súvislosti navrhuje v súlade s článkom 65 písm. c) rokovacieho poriadku vypočuť svojho advokáta ako svedka.

127 Skutočnosť, že inšpektori chceli vykonať porovnanie stavu spornej pečate so stavom pečatí pripevnených v iných častiach budovy (odôvodnenie č. 76 napadnutého rozhodnutia), potvrdzuje, že nápisy „VOID“ neboli v nijakom prípade jasne viditeľné na celom povrchu spornej pečate. V tejto súvislosti určite nemožno konštatovať, že vnímanie všetkých prítomných úradníkov bolo v plnom rozsahu súhlasné. Okrem iného niektoré vyhlásenia inšpektorov sú v protiklade so zápisnicou o porušení pečate.

128 Po druhé Komisia sa nesprávne opiera o fotografie časti, ktorá zostala prilepená na ráme dverí miestnosti G.505, urobené mobilným telefónom až poobede 30. mája 2006. V tejto súvislosti je tvrdenie Komisie, podľa ktorého ráno 30. mája 2006 dvere miestnosti G.505 otvoril vedúci kontrolného tímu bez ďalšieho poškodenia spornej pečate (odôvodnenia č. 10 napadnutého rozhodnutia), chybné. Oddelenie spornej pečate od dverí nevyhnutne muselo poškodiť jej lepiaci povrch. Keďže inšpekcia prebiehala intenzívne od 9.30 a dvere miestnosti G.505 boli v dôsledku toho pravidelne otvárané a zatvárané, sporná pečať bola opakovane odlepovaná a vracaná na miesto. Tlakové a šmykové napätie, ktoré z toho vyplývalo, nevyhnutne spôsobilo určité posunutie

spornej pečate, ktoré malo za následok objavenie sa nápisov „VOID“. Navyše po skončení inšpekcie už sporná pečať nebola predmetom stáleho dohľadu a nemožno vylúčiť, že bola zasiahnutá alebo manipulovaná akýmkoľvek iným spôsobom.

129 V tomto kontexte je rozporuplné, že Komisia sa na jednej strane domnieva, že samotné objavenie sa nápisov „VOID“ stačí na vyvodenie záveru o porušení pečate, a na druhej strane tvrdí, že nemohla s konečnou platnosťou dospieť k záveru o existencii porušenia pečate bez dodatočného odlepenia spornej pečate. Je tiež rozporuplné, že podľa vyhlásení niektorých inšpektorov boli nápisy „VOID“ viditeľné na celom povrchu spornej pečate, ale iba po jej odlepení.

130 Pokiaľ ide o odpoveď na otázku č. 15 žiadosti Komisie o informácie, na ktorú sa Komisia odvoláva, žalobkyňa zdôrazňuje, že sa týka výlučne viditeľnosti nápisov „VOID“ na dverách miestnosti G.505 a na ich ráme po otvorení dverí inšpektormi, a nie viditeľnosti nápisov „VOID“ na spornej pečati od prvého preskúmania ráno 30. mája 2006. Komisia tým, že uviedla, že nápisy „VOID“ sú viac alebo menej kontrastné podľa povrchu a objavujú sa v rovnakej farbe ako sporná pečať, v dôsledku čoho je nevyhnutné pozorné preskúmanie, potvrdila, že nápisy „VOID“ boli iba veľmi slabo viditeľné ako fragmenty a nie na celom povrchu spornej pečate.

131 Doplňujúce vyhlásenie k zápisnici z 30. mája 2006 nemá žiadnu dôkaznú hodnotu, pokiaľ ide o stav spornej pečate ráno 30. mája 2006. V tejto súvislosti neobsahuje žiadne vyhlásenie a dopĺňa iba vlastné postrehy Komisie o stave spornej pečate po otvorení dverí miestnosti G.505.

132 Napokon Komisia nevysvetlila, ako sa nápisy „VOID“ objavili na celej spornej pečati, hoci v každom prípade časť spornej pečate prilepená na rám dverí miestnosti G.505 nebola odlepená. Podľa vyjadrenia Komisie sa totiž mohli nápisy „VOID“ objaviť iba po odlepení pečate (odôvodnenie č. 75 napadnutého rozhodnutia). Zároveň je v praxi nemožné znovu presne umiestniť pečať na to isté miesto, a teda jej odlepenie nevyhnutne zanecháva zvyšky lepidla na zadnej strane pečate (odôvodnenie č. 74 napadnutého rozhodnutia). Takéto zvyšky lepidla sa však nenachádzali na časti spornej pečate na strane rámu dverí. Naopak, po konečnom odlepení spornej pečate boli nápisy „VOID“ na tomto mieste neporušené a na tejto časti neboli zvyšky lepidla (odôvodnenie č. 13 napadnutého rozhodnutia). Ak však časť spornej pečate prilepená na ráme dverí nebola odlepená, nie je možné vysvetliť, ako sa na nej objavili nápisy „VOID“. Vyjadrenie Komisie, podľa ktorého nápisy „VOID“ boli viditeľné na celom povrchu spornej pečate, teda nevyhnutne implikuje, že išlo o „nepravú pozitívnu reakciu“.

133 Komisia popiera tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

134 Treba zdôrazniť, že v napadnutom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že „stav pečate ráno 30. mája 2006 jasne vedie k záveru, že pečať bola v noci odstránená z dverí kancelárie a že tieto dvere teda mohli byť v danom čase otvorené“ (odôvodnenie č. 74 napadnutého rozhodnutia).

135 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia v tejto súvislosti oprela o zápisnicu o porušení pečate a o odpovede ôsmich inšpektorov, ktorí boli prítomní pri konštatovaní porušenia pečate (odôvodnenia č. 8, 12, 75 a 76 napadnutého rozhodnutia). V odôvodnení č. 13 napadnutého rozhodnutia tiež zdôraznila, že interní a externí zástupcovia žalobkyne prítomní v ten deň na inšpekcii nespochybnili zmenu stavu spornej pečate, ale odmietli podpísať zápisnicu o porušení pečate.

136 V prvom rade treba teda preskúmať, či dôkazy uvádzané Komisiou v napadnutom rozhodnutí umožňujú vyvodiť záver konštatujúci porušenie pečate.

137 Po prvé, ako vyplýva z odôvodnenia č. 7 napadnutého rozhodnutia, na rozdiel od pečate z papiera, ak je pečať plastická, tak ako sporná pečať, jej porušenie sa neprejavuje roztrhnutím. Ak už je raz plastická pečať prilepená, nemôže byť z povrchu odstránená bez toho, aby odstránenie nezostalo viditeľné. Nemožno ju znovu pripevniť bez toho, aby to nezanechalo stopy. Po jej odstránení totiž biele lepidlo zostáva na povrchu vo forme nápisov „VOID“ veľkosti približne 12 typografických bodov (približne 5 mm) rozmiestnených na celej ploche lepiacej pásky. Odstránená pečať sa na týchto miestach stane priehľadná, a teda nápisy „VOID“ sú viditeľné aj na pečati. Predovšetkým vzhľadom na veľký počet a veľkosť nápisov „VOID“ je v konečnom dôsledku nemožné pripevniť pečať presne na to isté miesto, kde sa nachádzala predtým. A aj v takom prípade nápisy „VOID“ zostávajú viditeľné.

138 V tejto súvislosti treba konštatovať, že zápisnica o porušení pečate (pozri bod 9 vyššie) uvádza jednak, že celá sporná pečať bola posunutá približne o 2 mm do výšky a nabok, a jednak, že nápis „VOID“ bol jasne viditeľný na celej ploche pečate, ktorá

však stále priliehala k dverám G.505 a k ich rámu a nebola roztrhnutá. V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, teda zistenia uvedené v zápisnici podpísanej pánom Kl., úradníkom Komisie a vedúcim kontrolného tímu, a pánom J., úradníkom Bundeskartellamt, dostatočne preukazujú porušenie spornej pečate.

139 Po druhé treba konštatovať, že odpovede ôsmich inšpektorov prítomných pri konštatovaní porušenia pečate, na ktoré sa Komisia odvoláva v odôvodnení č. 75 napadnutého rozhodnutia, potvrdzujú tento záver.

140 Pán Kl., úradník Komisie a vedúci kontrolného tímu, potvrdil, že „to hneď vzbudilo dojem, že pečať bola znehodnotená od jej pripevnenia". Uviedol, že „písomne vzniesol pripomienky potvrdzujúce takýto záver" a že „ich priložil ako prílohu k zápisnici o porušení pečate".

141 Rovnako aj pán Ko., úradník Komisie, vyhlásil, že „si všimol, že pečať bola ‚premiestnená' a že nápis ‚VOID' bol viditeľný".

142 Pani W., úradníčka Komisie, tiež potvrdila, že spozorovala, že „pečať nemala rovnaký vzhľad ako predchádzajúci večer", že nápis „VOID" bol čitateľný na celom povrchu spornej pečate a že tam boli zvyšky lepidla rozmerov 2 mm po obvode a na zadnej strane spornej pečate po bokoch nápisov „VOID". Dodala, že „pečať už nemala tú istú tmavomodrú farbu ako predtým, pretože boli viditeľné nápisy ‚VOID'".

143 Pán N., úradník Bundeskartellamt, vysvetlil, že „si presne spomína, že nápis ‚VOID' bol viditeľný na celom povrchu pečate, [a že] sa zdá, že porušenie pečate potvrdzovali aj zvyšky lepidla na dverách, v tesnej blízkosti okraja pečate".

144 Pán M., úradník Bundeskartellamt, vyhlásil, že „opis uvedený v zápisnici bol presný [a že] bod b) by konkrétnejšie opísal takto: zvyšky lepidla na obidvoch okrajoch pečate; ide o fragmenty 1 až 2 mm nápisu ‚VOID'".

145 Rovnaké konštatovania urobili aj páni Me., J. a B., úradníci Bundeskartellamt.

146 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôkazy, o ktoré sa Komisia opiera v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 8, 9, 74 a 75), umožňujú vyvodiť záver, že sporná pečať bola odstránená z dverí miestnosti G.505 v noci z 29. na 30. mája 2006 a že tieto dvere teda v tomto čase mohli byť otvorené vzhľadom na nápisy „VOID" na celom povrchu spornej pečate a prítomnosť stôp lepidla v jej blízkosti a na jej zadnej strane ráno 30. mája 2006. Nie je preto potrebné vyjadriť sa k tvrdeniu žalobkyne, podľa ktorého nápisy „VOID" na ráme dverí neboli vôbec zmazané a boli „neporušené", čo znamená, že časť spornej pečate nachádzajúca sa na ráme dverí, hoci nebola odlepená, vykazovala nápisy „VOID", a potvrdzuje „nepravú pozitívnu reakciu". V každom prípade Komisia, ako to zdôraznila, nikdy neprijala výroky formulované žalobkyňou v bode 2 jej

doplňujúceho vyhlásenia z 30. mája 2006 (pozri bod 12 vyššie). Okrem toho samotné tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého „nápis ‚VOID' na ráme nebol vôbec zmazaný", nemôže samo osobe preukázať existenciu „nepravej pozitívnej reakcie" spornej pečate.

147 V druhom rade treba preskúmať, či okolnosti uvádzané žalobkyňou môžu spochybniť dôkaznú hodnotu vyššie uvedených dôkazov. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti odvoláva na skutočnosť, že nápisy „VOID" boli iba veľmi slabo viditeľné a určite nie na celom povrchu spornej pečate, a na skutočnosť, že Komisia nesprávne vychádzala z fotografií časti spornej pečate, ktorá zostala prilepená na ráme dverí miestnosti G.505, urobených poobede 30. mája 2006.

148 Po prvé na podporu tvrdenia, že nápisy „VOID" boli iba veľmi slabo viditeľné a iba na časti spornej pečate, sa žalobkyňa opiera o skutočnosť, že úradník Bundeskartellamt uviedol, že na niektorých miestach sa znak „VOID" objavil cez papier slabo, a o skutočnosť, že členovia kontrolného tímu a zástupcovia žalobkyne mali spočiatku pochybnosti o existencii zmeny spornej pečate, čo sa potvrdilo porovnaním na vlastné oči stavu spornej pečate so stavom pečatí pripevnených v ostatných častiach budovy. Niektoré vyhlásenia inšpektorov boli okrem toho v rozpore so zápisnicou o porušení pečate.

149 Predovšetkým treba konštatovať, že žalobkyňa nespochybňuje, že nápisy „VOID" boli na spornej pečati alebo prinajmenšom na jej časti v priebehu rána 30. mája 2006 skutočne viditeľné. Žalobkyňa tiež nespochybňuje, že stopy lepidla boli prítomné na jej pravej a dolnej časti. Ako však potvrdila spoločnosť 3M vo svojej odpovedi na žiadosť

Komisie o informácie z 5. septembra 2006, objavenie sa nápisov „VOID“ znamená, že samolepiaca páska bola premiestnená. Z toho vyplýva, že Komisia mohla v zápisnici o porušení pečate oprávnene konštatovať, že sporná pečať bola skutočne porušená. Okrem toho, ako zdôraznila Komisia, hoci boli zistenia o objavení sa nápisov „VOID“ prevzaté v zápisnici o porušení pečate, žalobkyňa vo svojom doplňujúcom vyhlásení k zápisnici o porušení pečate neformulovala v tejto súvislosti žiadnu pripomienku (odôvodnenie č. 13 napadnutého rozhodnutia).

150 Stav spornej pečate bol ďalej potvrdený vyhláseniami ôsmich inšpektorov prítomných na mieste (pozri bod 139 vyššie). V tejto súvislosti tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sú vyhlásenia niektorých inšpektorov v rozpore so zisteniami zápisnice o porušení pečate, nemôže byť prijaté. A teda ani vyhlásenie pani P., podľa ktorého „na niektorých miestach sa znak ‚VOID‘ objavil cez papier slabo“, ani tvrdenia pána L., podľa ktorých videl štvorcové škvrny na dverách na ľavej strane od pečate a nevenoval osobitnú pozornosť skutočnosti, že na spornej pečati sa objavil znak „VOID“, nespochybňujú konštatovanie objavenia sa nápisov „VOID“ na spornej pečati ani nemôžu vyvrátiť zistenia uvedené v zápisnici o porušení pečate alebo všetky vyhlásenia ostatných inšpektorov, na ktoré sa odkazuje v bodoch 140 až 145 vyššie.

151 Napokon, pokiaľ ide o porovnanie stavu spornej pečate a stavu pečatí pripevnených v iných častiach budovy, ktoré podľa žalobkyne potvrdzuje existenciu pochybností, čo sa týka zmeny spornej pečate, treba prijať názor, tak ako vysvetlila Komisia v odôvodnení č. 76 napadnutého rozhodnutia, že keďže toto bol prvý prípad porušenia pečate a nešlo o porušenie pečate roztrhnutím, zdá sa byť odôvodnené, že inšpektori sa poistili tým, že vykonali porovnanie s inými pečaťami. V každom prípade skutočnosť, že kontrolný tím vykonal porovnanie medzi spornou pečaťou a pečaťami pripevnenými

v iných častiach budovy, nemôže spochybniť zistenia týkajúce sa fyzického stavu spornej pečate, tak ako sú uvedené v zápisnici o porušení pečate, a v dôsledku toho nie je tvrdenie žalobkyne relevantné.

152 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Komisia pri konštatovaní stavu spornej pečate nesprávne vychádzala z fotografií urobených za pomoci mobilného telefónu poobede 30. mája 2006, treba konštatovať, že je založené na nesprávnej premise.

153 Z odôvodnení č. 74 a 75 napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že Komisia sa na účely konštatovania existencie porušenia pečate oprela o stav spornej pečate ráno 30. mája 2006, ktorá vykazovala predovšetkým nápisy „VOID" na celom svojom povrchu. Pokiaľ ide o dôkaz tohto konštatovania, Komisia v odôvodnení č. 76 napadnutého rozhodnutia uviedla, že vedúci kontrolného tímu, ako aj zástupca Bundeskartellamt spísali zápisnicu o porušení pečate v prítomnosti zástupcov žalobkyne. Okrem toho dodala, že stav spornej pečate, ktorý je tam opísaný, najmä objavenie sa nápisu „VOID" na veľkej časti jej povrchu, bol jednohlasne potvrdený kontrolným tímom, ktorému sa v tejto súvislosti kládli otázky. Ako sa teda zdôraznilo v bode 146 vyššie, tieto okolnosti sú dostatočné na preukázanie porušenia.

154 V tomto kontexte a bez toho, aby bolo nevyhnutné vyjadriť sa k dôkaznej hodnote fotografií spornej pečate, tvrdenia žalobkyne založené na skutočnosti, že tieto fotografie urobila Komisia po otvorení dverí miestnosti G.505, nemôžu spochybniť dôkaznú hodnotu okolností uvedených v bode 153 vyššie a musia byť zamietnuté.

155 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa, ktorá nesie dôkazné bremeno o okolnostiach, ktoré uvádza, nepreukázala nesprávnosť konštatovania porušenia pečate ráno 30. mája 2006.

156 Za týchto okolností musí byť štvrtý žalobný dôvod žalobkyne odmietnutý.

*O piatom žalobnom dôvode založenom na údajne nesprávnom predpoklade o vhodnosti bezpečnostnej fólie na úradné pripevňovanie pečatí Komisiou*

Tvrdenia účastníkov konania

157 Žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila pochybenia tým, že sa domnievala, že bezpečnostná fólia je vhodná na úradné pripevňovanie pečatí v rámci vyšetrovania.

158 Po prvé bezpečnostná fólia bola vyrobená na účely preukázania skutočnosti, že „kontajner alebo zabezpečený výrobok“ nebol v nijakom prípade otvorený. V tejto súvislosti užívateľ bezpečnostnej fólie akceptuje, že v prípade pozitívnej reakcie bezpečnostnej fólie nie je možné *a posteriori* zistiť, či ide o „nepravú pozitívnu reakciu“, alebo či skutočne nastala manipulácia s dotknutým tovarom.

159 Naproti tomu v konaní vedenom podľa nariadenia č. 1/2003 nie je vhodné, aby riziko „nepravej pozitívnej reakcie“ niesol dotknutý podnik, najmä vzhľadom na pokuty udelené za porušenie pečate. Komisia by mala používať fóliu, pri ktorej je objavenie sa „nepravých pozitívnych reakcií“ *a priori* vylúčené.

160 Komisia sa nemôže opierať o tvrdenie 3M, podľa ktorého táto spoločnosť nemala až doposiaľ vedomosť o žiadnej sťažnosti týkajúcej sa chybnej funkčnosti fólií typu bezpečnostnej fólie (odôvodnenie č. 55 napadnutého rozhodnutia), pretože užívatelia takýchto fólií mali dôvod podať reklamáciu iba v prípade „nepravej negatívnej reakcie“.

161 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že sa prekročila doba uschovávania spornej pečate. Znalecké posudky ústavu totiž zdôraznili, že čím je bezpečnostná fólia staršia, tým menej je spoľahlivá a stáva sa citlivejšou na „externé vplyvy“.

162 Hoci v odpovedi na žiadosť o informácie z 8. decembra 2006 spoločnosť 3M po prvýkrát uviedla, že bezpečnostná fólia môže riadne fungovať viac ako dva roky po období uskladnenia, 3M sa odmietla vyjadriť s konečnou platnosťou o dobe uschovávania bezpečnostnej fólie. Okrem toho 3M tým, že minimalizovala účinky času na bezpečnostnú fóliu, nezohľadnila súčasný stav vedy a techniky v oblasti znakov starnutia na lepiacich páskach citlivých na tlak. V každom prípade údaje poskytnuté výrobcom nemôžu predstavovať žiaden dôkaz, pokiaľ ide o efektívnosť spornej pečate v konkrétnom skutkovom okamihu, a nemôžu nahradiť posúdenie „nestranným znalcom“. Výsledky znaleckých posudkov pána Kr. neodstraňujú pochybnosti, čo sa týka efektívnosť spornej pečate, pretože nezohľadňujú vplyv času alebo Synta na pečať, ale ani dôsledky jej napätia počas dlhého obdobia v oblasti medzery dverí v prípade dlhodobých záchvevov dverí a simultánneho šmykového napätia.

163 Pokiaľ ide o kritiku Komisie týkajúcu sa simulácie procesu starnutia použitú ústavom, žalobkyňa tvrdí, že táto simulácia spĺňa vedecké požiadavky. Zrýchlenie procesu starnutia miernym zvýšením teploty bolo potrebné v dôsledku rizika nemožnosti proces merať.

164 Po tretie skutočnosť, že spoločnosť 3M odmietla priznať možnosť existencie „nepravých pozitívnych reakcií“ (odôvodnenie č. 68 napadnutého rozhodnutia), nie je relevantná a v každom prípade nie je odôvodnená. Prípadná absencia sťažnosti zákazníkov týkajúca sa „nepravých pozitívnych reakcií“ nestačí na odôvodnenie nemožnosti takýchto reakcií. Okrem toho vyhlásenia spoločnosti 3M týkajúce sa neobmedzenej doby uschovávania pečate nie sú dôveryhodné a sú v rozpore s údajmi uvedenými v technickom liste. Z listu okrem iného vyplýva, že v prípade rizika značných hospodárskych škôd nepredstavuje bezpečnostná fólia sama osebe vhodný zabezpečovací prostriedok. V tejto súvislosti 3M odporúča použitie doplnkových zabezpečovacích prostriedkov v prípadoch, keď môžu nastať závažné dôsledky, a Komisia teda mohla použiť viacero pečatí na jedny dvere. Dôsledky absencie prijatia doplnkových opatrení Komisiou, ako aj z toho vyplývajúce dôkazné problémy sú na ťarchu Komisie.

165 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

166 Žalobkyňa chce preukázať, že bezpečnostná fólia bola vyrobená na účely preukázania skutočnosti, že „kontajner alebo zabezpečený výrobok“ nebol v nijakom prípade otvorený. Nie je však vhodná na úradné pripevňovanie pečatí v rámci vyšetrovania Komisie v oblasti práva hospodárskej súťaže.

167 V prvom rade treba zdôrazniť, že z technického listu vyplýva, že tento rad výrobkov bol vyrobený na účely indikovania manipulácie tým, že sa zničia pri pokuse o odstránenie etikety. Práve takto používa tento typ bezpečnostnej fólie Komisia v rámci svojich vyšetrovaní. Je nesporné, že 3M v rubrike „Možné použitie" odporúča pre takú bezpečnostnú fóliu takéto použitie: „Neprenosné etikety pre vozidlá, elektrospotrebiče a elektroniku; neporušiteľné etikety a pečate pre voľne dostupné lieky a iné formy balenia." Skutočnosť, že použitie bezpečnostnej fólie Komisiou v rámci jej vyšetrovaní nie je výslovne uvedená v technickom liste, nemožno vykladať tak, že takéto použitie bezpečnostnej fólie je vylúčené, lebo zoznam odporúčaného spôsobu použitia výrobcom nie je konečný. V každom prípade žalobkyňa predložila dôkaz, že použitie tohto typu bezpečnostnej fólie v rámci uvedených vyšetrovaní nie je vhodné.

168 Nepochybne, ako zdôrazňuje žalobkyňa, ak aj výrobca odporučí použitie doplnkových zabezpečovacích prostriedkov na použitie svojho výrobku, v prípadoch, „keď manipulácia môže mať veľmi závažné dôsledky, ako napríklad závažné finančné straty", treba konštatovať, ako vyplýva z technického listu, že tento typ opatrení sa odporúča, pretože spoločnosť 3M nemôže vylúčiť možnosť „nepravej negatívnej reakcie".

169 V druhom rade, ako sa uviedlo v bode 103 vyššie, zápisnica o pripevnení pečate konštatuje pripevnenie spornej pečate v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 1/2003 a možnosť uloženia pokuty v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. e) tohto

nariadenia, ak sa pečate porušia úmyselne alebo z nedbanlivosti. Okrem toho pripevnenie pečate v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 1/2003 uznal zástupca žalobkyne tým, že podpísal zápisnicu o pripevnení pečate. Ako sa však zdôraznilo v bode 104 vyššie, jedine pripevnenie pečate prispôsobené na také použitie totiž možno považovať za pripevnenie v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 1/2003. Ak by teda mala žalobkyňa pochybnosti o vhodnej povahe bezpečnostnej fólie použitej Komisiou na pripevnenie pečatí v súlade s vyššie uvedeným ustanovením, možno sa domnievať, že by v tejto súvislosti okamžite vzniesla námietky pri pripevnení spornej pečate, keďže dobre pozná jeho význam. Žalobkyňa však neformulovala žiadnu pripomienku tohto typu.

170 V treťom rade, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa prekročenia doby uschovávania spornej pečate, ktoré ovplyvnilo jej citlivosť na „externé vplyvy“, na dlhodobé záchvevy dverí a simultánne šmykové napätie, ako aj na použitie Synta, treba konštatovať, že sa netýkajú vhodnej povahy bezpečnostnej fólie na úradné pripevňovanie pečatí, ale skôr údajného nezohľadnenia „alternatívnych scenárov“ Komisiou, ktoré mohli spôsobiť stav spornej pečate konštatovaný 30. mája 2006, ktoré je predmetom šiesteho žalobného dôvodu žalobkyne. Treba preto odkázať na úvahy týkajúce sa preskúmania šiesteho žalobného dôvodu.

171 Z vyššie uvedeného vyplýva, že piaty žalobný dôvod treba zamietnuť.

*O šiestom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že Komisia nezohľadnila „alternatívne scenáre", ktoré mohli spôsobiť stav spornej pečate*

Tvrdenia účastníkov konania

172 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nepredložila dostatočný dôkaz o porušení pečate vzhľadom na pravidlo *in dubio pro reo*.

173 V prvom rade žalobkyňa vysvetľuje, že s ohľadom na znalecké posudky ústavu preukázala, že iné „externé vplyvy" ako oddelenie spornej pečate mohli spôsobiť objavenie sa nápisov „VOID" na tejto spornej pečati.

174 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že maximálna doba uschovávania spornej pečate bola prekročená. Znalci žalobkyne preukázali, že spoľahlivosť bezpečnostnej fólie sa znižuje s plynutím času a že jej citlivosť na „externé vplyvy" sa v dôsledku toho zvyšuje. V prejednávanom prípade je preukázané, že sporná pečať prekročila najmenej o rok a pol maximálnu dobu uschovávania uvedenú výrobcom.

175 Po druhé žalobkyňa sa dovoláva rozhodujúceho vplyvu Synta. Už vo svojej odpovedi na žiadosť o informácie z 9. augusta 2006 žalobkyňa uviedla, že zamestnankyňa upratovacej firmy nemohla vylúčiť, že utrela spornú pečať utierkou nasiaknutou Syntom.

Znalecký posudok ústavu III totiž umožňuje preukázať obmedzenú funkčnosť bezpečnostnej fólie a jej zvýšenú tendenciu k „nepravej pozitívnej reakcii“, ak táto fólia bola predtým utieraná Syntom. V súvislosti s kontaktom bezpečnostnej fólie so Syntom sa takisto v znaleckom posudku ústavu II uvádza možnosť fenoménu vytlačenia bezpečnostnej fólie vyplývajúceho zo šmykového napätia ťahom a stlačením.

176 Žalobkyňa tiež zdôrazňuje, že použitá utierka z mikrovláken bola podľa vyhlásenia zamestnankyne upratovacej firmy extrémne mokrá, keď prechádzala po spornej pečati, a teda kontakt spornej pečate s veľkým množstvom Synta nemožno vylúčiť. Na rozdiel od tvrdenia Komisie testy ústavu sa vykonali so Syntom, a nie s prípravkom Synto Forte. Názov dotknutého výrobku neposkytuje v tejto súvislosti nijaký údaj o jeho skutočnom zložení. Hoci je nesporné, že znalecký posudok ústavu II sa odvoláva na Synto Forte, použitý čistiaci prostriedok bol Synto. Žalobkyňa spochybňuje výsledok správ pána Kr., podľa ktorého prípravok Synto nezhoršil efektivitu pečate. Pán Kr. neskúmal, ako by pôsobilo laterálne preniknutie Synta pod fóliu počas predĺženej doby v prípade tangenciálnych síl, čo mohlo viesť k zvyškom lepidla po boku pečate. Nie je vylúčené, že spojený účinok Synta na akrylové lepidlo pečate citlivé na vlhkosť a slabého mechanického zaťaženia mohol viesť k vytvoreniu nápisov „VOID“ na spornej pečati.

177 Po tretie žalobkyňa sa odvoláva na determinujúci vplyv vlhkosti vzduchu. Zo znaleckého posudku ústavu III totiž vyplýva, že vlhkosť vzduchu nad 60 % značne ovplyvňuje funkčnosť bezpečnostnej fólie a vyvoláva zvýšenie možnosti „nepravých pozitívnych reakcií“. V noci z 29. na 30. mája 2006 bola v Mníchove vlhkosť vzduchu nad 80 %.

178 Klimatizácia inštalovaná v budove G žalobkyne v zásade nie je v prípade vonkajšej vysokej vlhkosti vzduchu zapnutá, aby sa vylúčilo vytváranie kondenzátu na chladiacich stropoch. V priebehu dotknutého obdobia navyše technika regulovania klimatizačného zariadenia často spôsobovala problémy, ktoré viedli k nefunkčnosti automatického vypínania doplnkového zariadenia na zvlhčovanie vzduchu integrovaného do klimatizačného zariadenia od určitého stupňa vonkajšej vlhkosti vzduchu, čo Komisia nespochybnila.

179 V tomto kontexte tvrdenie Komisie, podľa ktorého žalobkyňa ani neuviedla, ani *a fortiori* nepreukázala, prečo bola sporná pečať vystavená vysokému stupňu vlhkosti, nie je relevantné (odôvodnenie č. 94 napadnutého rozhodnutia). Komisia sama priznala vlhkosti vzduchu v priebehu konania rozhodujúci význam. Vo svojej žiadosti o informácie z 19. októbra 2007 Komisia požiadala o podrobné informácie o vlhkosti vzduchu v priebehu dotknutej noci.

180 Po štvrté žalobkyňa poukazuje na rozhodujúci vplyv záchvevov. Zo znaleckého posudku ústavu I vyplýva, že uvádzaný stav spornej pečate možno vysvetliť s dostatočnou pravdepodobnosťou záchvevmi, ktorým podliehali dvere a steny miestnosti G.505 v dôsledku používania susedných miestností, ako aj dostatočne veľkou medzerou dverí, hoci boli zavreté na kľúč. Tieto výsledky okrem iného ilustrujú filmy, ktoré žalobkyňa premietla v priebehu výsluchu zo 6. decembra 2006 pred úradníkom povereným vypočutím. Miestnosti susediace s miestnosťou G.505 boli rezervované na účely schôdze v nasledujúci deň. Neustále sa tam vchádzalo a vychádzalo, pričom susedné dvere sa mohli zabuchnúť, čo mohlo spôsobiť záchvevy. Tiež nemožno vylúčiť, že osoby, ktoré si pomýlili miestnosť alebo ktoré neboli informované o zmene účelu miestnosti G.505, potiahli jej dvere. Žalobkyni nemožno vytýkať, že nezabránila incidentom tohto typu, lebo hypersenzibilita bezpečnostnej fólie a jej tendencia

vyrobiť „nepravé pozitívne reakcie“ nebola predvídateľná, a preto si mohla byť istá, že zablokovanie dverí dostatočne chránilo spornú pečať. Žalobkyňa na tento účel navrhuje v súlade s článkom 65 písm. c) rokovacieho poriadku vypočuť referenta E.ON Facility Management GmbH ako svedka.

181 Po piate žalobkyňa zdôrazňuje, že kombinácia prekročenia maximálnej doby uschovávania spornej pečate, účinku Synta, vlhkosti vzduchu a záchvevov možno spôsobila hypersenzibilitu bezpečnostnej fólie, ktorá zapríčinila stav spornej pečate.

182 Po šieste z vyšetrovaní týkajúcich sa miesta, keď boli uschované kľúče od dverí miestnosti G.505, ako aj zo správania sa držiteľov kľúčov vyplýva, že tieto dvere v noci z 29. na 30. mája 2006 nemohli byť otvorené. Žalobkyňa navrhuje, aby sa o tom vykonal dôkaz výsluchom držiteľov kľúčov v súlade s článkom 65 písm. c) rokovacieho poriadku.

183 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia pochybila tým, že sa domnievala, že podmienky, za ktorých znalci ústavu vykonali svoje testy, vo veľkej miere nezodpovedajú technickým danostiam miesta (odôvodnenie č. 67 napadnutého rozhodnutia).

184 Po prvé žalobkyňa sa domnieva, že tvrdenie Komisie založené na tom, že na testy ústavu sa nepoužili originálne pečate, nie je relevantné (odôvodnenia č. 27, 29 a 35 napadnutého rozhodnutia). Znalec žalobkyne nikdy neuznal, že závery týkajúce sa

pečate daných rozmerov môžu byť relevantné len pre pečať rovnakých rozmerov. Iba jednoducho poznamenal, že hodnoty rezistencie nemôžu byť ľubovoľne uplatnené od „malej po veľkú“. Trvá na skutočnosti, že dôkaz o tendencii pečatí vykazovať „nepravé pozitívne reakcie“ nezávisí od konštatovania alebo namerania určitých absolútnych hodnôt. Vzhľadom na to, že v rámci vykonaných analýz mali vzorky použité ústavom vždy rovnaké rozmery, jeho závery sú presné aj v prípade, ak by sa absolútne hodnoty prípadne odlišovali. Práve z tohto dôvodu nie je nevyhnutné používať vzorky rovnakej veľkosti.

185 Žalobkyňa dodáva, že ak by sa Všeobecný súd domnieval, že rozhodujúce sú vlastnosti originálnej pečate, Komisia zabránila zabezpečeniu dôkazu rešpektujúceho jej právo na obranu a že z tohto dôvodu nie je oprávnená dovolávať sa skutočnosti, že znalci ústavu nepoužili originálne pečate. Listom z 10. októbra 2006 žiadala žalobkyňa o zaslanie originálnych pečatí (pozri tiež odôvodnenie č. 21 napadnutého rozhodnutia), ktorých neplatnosť mohla Komisia ľahko spôsobiť tým, že by ich prederavila alebo by na ne pripevnila trvalé označenie, prípadne iným spôsobom. Riziko falšovania bolo minimálne a žalobkyňa a jej znalci mohli navyše podpísať vyhlásenie o zodpovednosti. Komisia súhlasila iba s tým, aby znalci žalobkyne vykonali analýzy na originálnych pečatiach v prítomnosti úradníkov Komisie, čo bolo prakticky nemožné, lebo „štatisticky potvrdená“ realizácia množstva testov by si vyžadovala významné množstvo individuálnych analýz, ktoré by trvali niekoľko týždňov a museli by sa realizovať v laboratóriu. Je málo pravdepodobné, že by Komisia mohla dať žalobkyni k dispozícii spolupracovníka na celú dĺžku trvania týchto testov.

186 Po druhé žalobkyňa bola nútená z dôvodu, že jej bolo odmietnuté poskytnúť originálne pečate, simulovať prekročenie maximálnej doby uschovávania. V tejto súvislosti v dôsledku parnej priepustnosti ochrannej fólie poskytla zvolená metóda procesu

starnutia plne dôveryhodné výsledky. Takisto pokiaľ ide o absenciu periodických maximálnych výkonov v diagramoch znaleckých posudkov ústavu II a III, ktoré však uvádzali správy pána Kr. (odôvodnenie č. 67 napadnutého rozhodnutia), na ktoré sa odvoláva Komisia, táto absencia sa vysvetľuje skutočnosťou, že ústav použil testovací prístroj vybavený odpruženým vozíkom, ktorý vo veľkej miere odstránil „účinok slip-stick“ (zošmyknutie-prilepenie) zodpovedný za vytváranie týchto maximálnych výkonov. V tejto súvislosti žalobkyňa navrhuje výsluch znalca ústavu ako svedka v súlade s článkom 65 písm. c) rokovacieho poriadku.

187 Po tretie absencia reakcie iných pečatí pripevnených 29. mája 2006 nie je relevantná. Tieto pečate boli použité v inej budove postavenej úplne iným spôsobom. Nezávisle od rozdielov existujúcich medzi budovami, pokiaľ ide o použité stavebné materiály a citlivosť na záchvevy dverí, iné pečate neboli nevyhnutne vystavené rovnakej vlhkosti vzduchu (odôvodnenie č. 92 napadnutého rozhodnutia).

188 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že správy pána Kr. nie sú presvedčivé ani z vecného, ani z vedecko-technického hľadiska.

189 Po prvé správy pána Kr. sú založené na nepresnom predpoklade, podľa ktorého fotografie urobené poobede 30. mája 2006 zobrazujú spornú pečať v stave, v akom sa nachádzala ráno 30. mája 2006. Fotografie však boli urobené až po viacerých otvoreniach a zavretiach dverí miestnosti G.505. V prípade neexistencie relevantnej premisy nemá vyjadrenie dôkaznú silu.

190 Po druhé pán Kr. vychádzal z príliš malej „medzery dverí“ veľkosti 0,53 mm, zatiaľ čo ústav konštatoval, že medzi panelom dverí miestnosti G.505 a jeho rámom je medzera najmenej 2 mm. Posúdenie, ktoré urobil pán Kr. o možnom roztiahnutí spornej pečate v dôsledku záchvevov, je preto príliš obmedzené. Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia (odôvodnenie č. 79 napadnutého rozhodnutiu), „medzera dverí“ veľkosti 2 mm a iné okolnosti, ktoré prevládli v daný deň, vysvetľujú, že sporná pečať sa mohla šmýkať po povrchu.

191 Po tretie z napadnutého rozhodnutia vyplýva (odôvodnenie č. 91 napadnutého rozhodnutia), že Komisia sama uznala, že bezpečnostná fólia prepúšťala vlhkosť vzduchu. V tejto súvislosti predovšetkým údaje 3M uvedené v technickom liste nemožno uplatniť na prejednávanú vec, pretože predstavujú iba jednoduché zameranie týkajúce sa vlastností výrobku a týkajú sa len testovacieho povrchu z nehrdzavejúcej ocele. Ďalej bezpečnostná fólia bola vystavená vlhkosti vzduchu, a to nielen po oddelení od svojho nosiča a prilepení na dvere, ale aj keď sa ešte nachádzala na nosiči, ktorý tvorí papier pokrytý silikónom. Napokon nepodložené tvrdenie Komisie, podľa ktorého zo všetkých typov adhezívnych lepidiel práve skupina akrylátov poskytuje najväčšiu odolnosť voči vlhkosti, nie je relevantné, pretože ústav preukázal, že akrylové lepidlo použité na spornú pečať nie je dostatočne rezistentné voči vlhkosti. V rámci znaleckých posudkov pána Kr. nebola preskúmaná otázka, či vplyv vlhkosti mohol viesť k „nepravým pozitívnym reakciám“ bezpečnostnej fólie, a teda nápisy „VOID“ sa mohli objaviť aj v prípade absencie „externých vplyvov“.

192 Po štvrté žalobkyňa uvádza, že testy vykonané na mieste nemôžu mať „štatistické potvrdenie“ nevyhnutné na dôvodné vedecké tvrdenie. Testy vykonané v laboratóriu pána Kr. takisto nie sú relevantné, lebo podstatná časť testov sa vykonala na natretých

plechoch. Za súčasného stavu vedy sa uznalo, že akrylové lepidlá sa správajú odlišne na natretých povrchoch a na eloxovanom hliníku. Akýkoľvek záver týkajúci sa dverí miestnosti G.505 je *a priori* vylúčený.

193 Po piate žalobkyňa sa domnieva, že znalec v správe Kr. II nezohľadnil možnosť, že sporná pečať bola pripevnená takým spôsobom, že bola vystavená tlaku nad medzerou medzi panelom dverí a ich rámom. Počas obhliadky na mieste 26. apríla 2007 pán Kr. vylúčil akýkoľvek tlak na spornú pečať v oblasti medzery dverí a okrem iného pripevnil na dvere viacero samolepiacich pečatí predtým, ako nimi zatriasol, čo spôsobilo zoslabenie ťahovej sily dverí. Podľa znaleckého posudku ústavu I je samolepiaca pečať citlivá na vytláčanie, ak sila pôsobí dlhodobo a opakovane. Nie je však vylúčené, že sporná pečať bola 29. mája 2006 pripevnená takým spôsobom, že bola vystavená tlaku nad medzerou medzi panelom dverí a ich rámom.

194 Po šieste Komisia nezohľadnila ani skutočnosť, že všetky bezpečnostné fólie pripevnené jej znalcom pri obhliadke na mieste mali po ich odlepení zahnuté rohy. Manipulácia so spornou pečaťou s cieľom odlepiť ju nevyhnutne vyvolala zjavné znaky poškodenia. Sporná pečať však nemala žiaden zahnutý roh. Sporná pečať teda nemohla byť odstránená v priebehu noci z 29. na 30. mája 2006. V tejto súvislosti žalobkyňa navrhuje v súlade s článkom 65 písm. c) rokovacieho poriadku, aby boli vypočutí ako svedkovia jej advokát a referent E.ON.

195 Po siedme pán Kr. dostatočne nezohľadnil ani prípadnú existenciu kombinácie určitých vplyvov (ako sú prekročenie doby uschovávania spornej pečate, iné predchádzajúce poškodenia, existencia záchvevov, veľká vlhkosť vzduchu, ako aj účinok prostriedku na údržbu). Sporná pečať bola pripevnená približne 14 hodín a z toho dôvodu bola vystavená „externým vplyvom", akými sú vlhkosť vzduchu a prípadné záchvevy. Pokiaľ ide o použitie prípravku na údržbu, pán Kr. takisto nezohľadnil „scenáre prichádzajúce do úvahy". Predovšetkým vychádzal iba z dĺžky účinku prípravku v trvaní 30 minút, hoci v prípade prejednávanej veci nemožno vylúčiť, že škodlivý účinok prípravku na údržbu na spornú pečať mohol trvať dlhšie. Rovnako nemožno vylúčiť, že sporná pečať, ktorá zostala pod tlakom dlhší čas, sa mierne posunula.

196 Vo štvrtom rade žalobkyňa zdôrazňuje, že „nepravé pozitívne reakcie" sú možné v súlade s vyjadrením samotnej Komisie v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 7, 74 a 75 napadnutého rozhodnutia). Podľa Komisie objavenie sa nápisov „VOID", ako aj zvyškov lepidla na zadnej strane pečate možno vysvetliť jedine odstránením pečate a jej opätovným vrátením na miesto. Preto treba vyvodiť záver, *a contrario*, že neporušené nápisy „VOID" by preukázali, že odstránenie pečate a jej následné vrátenie na miesto sú vylúčené. V doplňujúcom vyhlásení z 31. mája 2006 však žalobkyňa uviedla bez toho, aby to Komisia spochybnila, že nápisy „VOID" na ráme dverí miestnosti G.505 (a nie, ako sa domnieva Komisia, na dverách a ich ráme; pozri odôvodnenie č. 75 napadnutého rozhodnutia) vôbec neboli zmazané, a preto boli úplne neporušené, keď sa sporná pečať odstránila, aby bola večer 30. mája 2006 nahradená (odôvodnenie č. 13 napadnutého rozhodnutia). Samotné vyjadrenie Komisie preto preukazuje, že časť spornej pečate, ktorá priľnula k rámu dverí miestnosti G.505, nebola oddelená od daného povrchu počas dotknutého obdobia, ale objavili sa na nej znaky „VOID".

197 Žalobkyňa dodáva, že je prirodzené, že rôzne spontánne pokusy vysvetlenia, ktoré uvádzala v súvislosti so stavom spornej pečate 30. mája 2006, neboli úplne zhodné. Ani zamestnanci, ani poskytovatelia služieb žalobkyne nepoznajú konkrétny dôvod údajnej zmeny stavu spornej pečate.

198 Komisia navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.

Posúdenie Všeobecným súdom

199 Ako sa pripomenulo v bodoch 55 a 56 vyššie, pokiaľ ide o dôkazné bremeno porušenia v práve hospodárskej súťaže, ak sa Komisia opiera o dôkazy, ktoré sú v zásade dostatočné na preukázanie existencie porušenia, nestačí, aby dotknutý podnik uviedol, že mohla nastať udalosť, ktorá by mohla mať vplyv na dôkaznú hodnotu týchto dôkazov, na to, aby Komisia niesla bremeno dôkazu, že táto udalosť nemohla mať vplyv na dôkaznú hodnotu dôkazov. Naopak, iba v prípadoch, keď takýto dôkaz nemôže dotknutý podnik predložiť z dôvodu správania sa samotnej Komisie, prináleží dotknutému podniku z hľadiska práva dostatočne preukázať jednak existenciu okolnosti, ktorej sa dovoláva, a jednak, že táto okolnosť spochybňuje dôkaznú hodnotu dôkazov, o ktoré sa opiera Komisia.

200 Ako bolo konštatované v bode 146 vyššie, dôkazy, o ktoré sa Komisia opiera v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 8, 9, 74 a 75 napadnutého rozhodnutia), umožňujú vyvodiť záver, že sporná pečať bola odstránená z dverí miestnosti G.505 v noci

z 29. na 30. mája 2006 a že tieto dvere mohli byť v tom čase otvorené vzhľadom na nápisy „VOID“ na celom povrchu spornej pečate a prítomnosť stôp lepidla v jej blízkosti a na jej zadnej strane ráno 30. mája 2006. Pokiaľ ide o okolnosti, ktoré podľa žalobkyne majú vplyv na dôkaznú hodnotu týchto dôkazov, treba overiť, či žalobkyňa z právneho hľadiska dostatočne preukázala jednak existenciu týchto okolností a jednak, že tieto okolnosti spochybňujú dôkaznú hodnotu dôkazov, o ktoré sa opierala Komisia.

201 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že predložila dôkaz o existencii „externých vplyvov“, ktoré spôsobili nápisy „VOID“ na spornej pečati, medzi ktorými sú prekročenie maximálnej doby uschovávania spornej pečate, vplyv prípravku na údržbu Synto, vlhkosť vzduchu a záchvevy, alebo aj kombinácia týchto rozličných skutočností.

202 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa nápisy „VOID“ na spornej pečati objavili z dôvodu prekročenia jej maximálnej doby uschovávania, a bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k tvrdeniu žalobkyne, podľa ktorého sporná pečať prekročila najmenej o rok a pol maximálnu dobu uschovávania odporúčanú výrobcom, treba konštatovať, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz o príčinnej súvislosti medzi prípadným prekročením doby uschovávania a objavením sa nápisov „VOID“ na povrchu spornej pečate.

203 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že sporná pečať a iné pečate použité na ostatné dvere, do ktorých bol zakázaný vstup, pochádzali z tej istej série (odôvodnenie č. 69 napadnutého rozhodnutia). Nápisy „VOID“ sa však objavili iba na spornej pečati, čo

skôr vylučuje, že tieto nápisy sú dôsledkom údajného prekročenia maximálnej doby uschovávania spornej pečate. Znalecký posudok ústavu III predložený žalobkyňou v každom prípade nepreukazuje existenciu „nepravej pozitívnej reakcie“ v prípade použitia bezpečnostnej fólie, ktorá sa podrobila umelému procesu starnutia, ale odvoláva sa na významnú zmenu adhéznej sily bezpečnostnej fólie zostarnutej v akcelerátore a na zvýšenú citlivosť, pokiaľ ide o objavenie sa písmen „VOID“. Z uvedeného vyplýva, že prvé tvrdenie treba zamietnuť.

204 Po druhé, pokiaľ ide o údajný rozhodujúci vplyv Synta, treba zdôrazniť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, že použitie Synta spôsobuje riziko „nepravej pozitívnej reakcie“ pečate.

205 Predovšetkým treba zdôrazniť, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého nie je vylúčené, že zamestnankyňa upratovacej firmy prešla po spornej pečati utierkou nasiaknutou veľkým množstvom Synta, sa zdá byť oslabené tvrdeniami pána Kr., ktoré žalobkyňa nespochybnila, podľa ktorých nanesenie Synta na pečať utierkou vyvoláva abrazívny účinok, takže tmavomodrá farba pečate zostane na utierke. Zamestnankyňa upratovacej firmy však nikdy nepotvrdila takéto narušenie spornej pečate po vyčistení dverí miestnosti G.505. Naopak, upratovacia firma vyhlásila 6. septembra 2006 v odpovedi na žiadosť Komisie o informácie, že upratovačka nezistila poškodenie pečate po vyčistení týchto dverí. Ani zo zápisnice o poškodení pečate, ani z doplňujúceho vyhlásenia žalobkyne nevyplýva, že by inšpektori zistili akúkoľvek abráziu tmavomodrej farby spornej pečate pri konštatovaní jej porušenia.

206 Znalecké posudky predložené žalobkyňou ďalej neprinášajú dôkaz, že použitie prípravku na údržbu spôsobuje riziko „nepravej pozitívnej reakcie“ pečate, pretože tieto znalecké posudky preukazujú iba „značnú zvýšenú citlivosť“ pečate. Okrem toho, aj za predpokladu, že by znalecké posudky predložené žalobkyňou preukázali existenciu takéhoto rizika, treba zdôrazniť, že sa nepreukázalo, že testy ústavu sa vykonali so Syntom, keďže výsledky znaleckého posudku ústavu II prinajmenšom raz uvádzajú, že na tieto pokusy sa použilo Synto Forte. V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako sa zdôraznilo v bode 80 vyššie, že z listu z 5. septembra 2006 zaslaného upratovacou firmou Komisii a najmä z odpovede tejto firmy na druhú otázku Komisie vyplýva, že na čistenie dverí miestnosti G.505 sa skutočne použilo Synto (a nie Synto Forte). Nemožno vylúčiť, že použitie prípravku Synto Forte mohlo zmeniť závery znaleckých posudkov ústavu.

207 Napokon z odpovede 3M na žiadosť Komisie o informácie vyplýva, že čistiace prostriedky v zásade nemajú nijaký vplyv na pečate. Spoločnosť 3M uviedla, že „čistiace prostriedky v zásade nemajú nijaký vplyv na nálepku“, že „nosič výrobku je polyester rezistentný voči rozpúšťadlám“ a že „výrobok musí zniesť vystavenie bežným čistiacim prostriedkom“. Hoci 3M pripustila, že „nevykonala osobitné testy týkajúce sa [Synta]“, uviedla, že podľa jej názoru „hlavným rizikom použitia čistiacich prostriedkov je zasiahnutie prednej strany nosnej fólie transformovaného výrobku – v tomto prípade modrá a žltá farba nachádzajúce sa na pečati používanej Komisiou“ a že „čistiace prostriedky by nemali ovplyvniť priľnavosť adhezívnej vrstvy na zadnej strane výrobku“. Treba zdôrazniť, že práve takýto abrazívny účinok zistil znalec Komisie pri svojich pokusoch, ako sa zdôraznilo v bode 205 vyššie. Okrem toho treba konštatovať, že znalec Komisie nezistil „nepravú pozitívnu reakciu“ pečate po tom, ako na ňu aplikoval Synto.

208 V každom prípade, ako uviedla Komisia v odôvodnení č. 84 napadnutého rozhodnutia, bolo zodpovednosťou žalobkyne informovať upratovaciu firmu o význame a manipulácii so spornou pečaťou a zabezpečiť, aby sporná pečať nebola prípadne porušená jej zamestnankyňou, a to tým skôr, ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu zamestnankyne upratovacej firmy, že táto zamestnankyňa dostala plán spresňujúci obsadenie zasadacích miestností predtým, ako začala s ich upratovaním.

209 Po tretie, pokiaľ ide o údajnú vlhkosť vzduchu, žalobkyňa predložila dokument, ktorý potvrdzuje, že v noci z 29. na 30. mája 2006 bol v Mníchove stupeň vlhkosti až 80 %. Podľa znaleckého posudku ústavu III totiž vlhkosť vzduchu vyššia ako 60 % spôsobuje značné zvýšenie citlivosti bezpečnostnej fólie.

210 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, že v budove G bola v noci z 29. na 30. mája 2006 vlhkosť vzduchu vyššia ako 60 %. Dokument predložený žalobkyňou potvrdzujúci stupeň vlhkosti vzduchu v noci z 29. na 30. mája 2006 sa týka iba vlhkosti vzduchu mimo tejto budovy, a teda nie je priamo relevantný na účely preukázania stupňa vlhkosti, ktorý bol v dotknutej budove. Pokiaľ ide o tento stupeň vlhkosti, žalobkyňa uviedla Komisii, že už nedisponuje údajmi, ktoré sa týkajú 29. a 30. mája 2006. Okrem toho dokument zo 14. júla 2006 vypracovaný žalobkyňou na vedomie jej kolegov uvádza vlhkosť vzduchu dosahujúcu 55 % mimo budovy G a 50 % v tejto budove v priebehu dní, ktoré predchádzali tomuto dátumu. Tvrdenia žalobkyne týkajúce sa techniky regulovania klimatizačného zariadenia alebo nefunkčnosti automatického vypínania doplnkového zariadenia na zvlhčovanie vzduchu, integrovaného do klimatizačného zariadenia od určitého stupňa vlhkosti

vzduchu, nie sú o nič presvedčivejšie, keďže žalobkyňa nepredložila dôkaz, že tieto okolnosti spôsobili v noci z 29. na 30. mája 2006 v budove G stupeň vlhkosti vyšší ako 60 %. Žalobkyňa takisto nepredložila dôkaz, že zvýšená vlhkosť vzduchu spôsobuje vznik „nepravých pozitívnych reakcií", keďže znalecký posudok ústavu III konštatoval iba „zvýšenú citlivosť" bezpečnostnej fólie na vlhkosť vzduchu.

211 V každom prípade tvrdenia žalobkyne sú v rozpore s informáciami v technickom liste, podľa ktorých je tento výrobok rezistentný voči vystaveniu 90 % vlhkosti počas obdobia 168 hodín pri teplote 32 °C, ktoré potvrdili zistenia znalca Komisie. Z toho vyplýva, že tretie tvrdenie žalobkyne musí byť zamietnuté.

212 Po štvrté, pokiaľ ide o údajný rozhodujúci vplyv záchvevov, ktoré by mohli vysvetľovať stav spornej pečate, stačí konštatovať, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, že dvere a steny miestnosti G.505 boli vystavené záchvevom. Ako zdôrazňuje Komisia, nie je možné overiť podmienky, v akých boli vykonané videozáznamy predložené žalobkyňou smerujúce k preukázaniu, že záchvevy môžu spôsobiť objavenie sa nápisov „VOID" na niektorých častiach pečate pripevnenej na zavretých dverách, ani či tieto záznamy skutočne ukazujú dvere miestnosti G.505. Okrem toho, ako zdôraznila Komisia, tieto záznamy v každom prípade nepreukazujú objavenie sa „nepravých pozitívnych reakcií", ale iba objavenie sa nápisov „VOID" v medzere medzi dverami a ich rámom v prípade záchvevov spôsobených nebezpečným zavretím dverí susednej miestnosti, čo nezodpovedá zisteniam uvedeným v zápisnici o porušení pečate.

213 Okrem toho okolnosť uvedená žalobkyňou ako hypotéza, podľa ktorej miestnosti susediace s miestnosťou G.505 boli rezervované na účely schôdze v nasledujúci deň, a preto dvere tejto miestnosti mohli byť zabuchnuté, čo mohlo spôsobiť záchvevy, alebo okolnosť, že niektoré osoby, ktoré si pomýlili miestnosť, mohli potiahnuť za dvere miestnosti G.505, nemôžu vysvetľovať stav spornej pečate ráno 30. mája 2006.

214 Keďže totiž sporná pečať nebola večer 29. mája 2006 okolo 19.30 ešte porušená (odôvodnenie č. 5 napadnutého rozhodnutia) a kontrolný tím konštatoval zmenu spornej pečate na druhý deň ráno okolo 8.45 (odôvodnenie č. 8 napadnutého rozhodnutia), hypotéza, ktorú uvádza žalobkyňa, znamená, že „neustále vchádzanie a vychádzanie" z miestnosti G.506, jedinej zasadacej miestnosti susediacej s miestnosťou G.505, sa uskutočnilo v noci z 29. na 30. mája 2006, čo sa nepreukázalo. V tejto súvislosti vyplýva z programu obsadenia kancelárií, že miestnosť G.506 bola obsadená 30. mája 2006 iba medzi 10. a 16. hodinou, teda po konštatovaní porušenia pečate. Hoci žalobkyňa vo svojej odpovedi na žiadosť Komisie o informácie z 9. augusta 2008 nepochybne uviedla, že dvere tejto miestnosti boli otvorené okolo 5. hodiny bezpečnostnou službou, žalobkyňa netvrdí, že bezpečnostná služba tieto dvere násilne zavrela, čo by spôsobilo uvádzané záchvevy. Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne, znovu potvrdené počas pojednávania, podľa ktorých jedna schôdza v miestnosti G.506 vyžaduje umiestňovanie ťažkých materiálov od 5. hodiny ráno, stačí konštatovať, že vzhľadom na skutočnosť, že dotknutá miestnosť bola upratovaná až o 7. hodine ráno a že táto schôdza sa začala až o 10.00, takéto tvrdenie nie je dôveryhodné.

215 Napokon tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého si osoby mohli pomýliť miestnosť alebo mohli byť neinformované o zmene účelu miestnosti G.505 a potiahli jej dvere, čím porušili spornú pečať, nemožno prijať, pretože dvere tejto miestnosti boli zavreté na kľúč a žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz o príčinnej súvislosti medzi prípadnými otrasmi týchto dverí a stavom spornej pečate ráno 30. mája 2006.

216 V každom prípade, aj za predpokladu, že by sa potvrdili okolnosti opísané v bodoch 212 až 215 vyššie, je zodpovednosťou žalobkyne prijať nevyhnutné opatrenia na informovanie svojich zamestnancov, ako aj prípadných návštevníkov prítomných v budove G v noci z 29. na 30. mája 2006 o existencii spornej pečate a o manipulácii s ňou, aby sa vylúčilo akékoľvek porušenie pečate. Z toho vyplýva, že štvrté tvrdenie žalobkyne musí byť zamietnuté.

217 Po piate, pokiaľ ide o skutočnosť, že kombinácia prekročenia maximálnej doby uschovávania spornej pečate, účinku Synta, vlhkosti vzduchu a záchvevov mohla spôsobiť hypersenzibilitu bezpečnostnej fólie, treba konštatovať, že samotná existencia týchto okolností, hoci aj zobraných do úvahy individuálne, alebo ich vplyv na spornú pečať neboli z právneho hľadiska dostatočne preukázané. Okrem toho žalobkyňa netvrdí, že kombinácia týchto faktorov spôsobuje riziko „nepravej pozitívnej reakcie", ale iba že „predchádzajúce poškodenie bezpečnostnej fólie v dôsledku starnutia, prípravku Synto alebo kombinácie týchto dvoch faktorov vedie v prípade veľkej vlhkosti vzduchu k jasnému zvýšeniu citlivosti tejto fólie". Toto tvrdenie teda musí byť tiež zamietnuté.

218 Po šieste, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého dvere miestnosti G.505 neboli otvorené v noci z 29. na 30. mája 2006, treba pripomenúť, ako sa zdôraznilo v bode 85 vyššie, že Komisia má v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003 povinnosť preukázať porušenie pečate. Naproti tomu nie je povinná preukázať, že sa skutočne vstúpilo do zapečatenej miestnosti. Toto tvrdenie preto nemožno prijať.

219 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala existenciu okolností, ktoré by mohli spochybniť dôkaznú hodnotu dôkazov, o ktoré sa opierala Komisia pri vyvodení záveru o existencii porušenia pečate.

220 V druhom rade, keďže znalecké posudky predložené žalobkyňou, ako vyplýva z vyššie uvedených úvah, neprinášajú dôkazy o tom, že uvádzané udalosti mohli spôsobiť stav spornej pečate zistený ráno 30. mája 2006, ich prípadná nedostatočnosť, ktorú namieta Komisia, nie je v tomto prípade relevantná.

221 V každom prípade, ako zdôrazňuje Komisia, tieto znalecké posudky majú viaceré nedostatky. Po prvé pokusy uskutočnené ústavom neboli uskutočnené na originálnych pečatiach Komisie, ale na vzorkách veľmi zmenšených rozmerov (4 $cm^2$ namiesto 54 $cm^2$). Znalec žalobkyne v tomto kontexte sám uviedol, že hodnoty rezistencie pečatí nemôžu byť ľubovoľne uplatnené od „malej po veľkú“. Okrem toho, ako zdôraznil znalec Komisie, rozmery pečate môžu ovplyvniť výsledky znaleckých posudkov, pokiaľ ide o prípadný vplyv Synta, záchvevov alebo aj vlhkosti vzduchu na fungovanie pečate. V tejto súvislosti nemožno prijať tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia zabránila zabezpečeniu dôkazu rešpektujúceho jej právo na obranu tým, že jej neposkytla originálne pečate. Žalobkyňa totiž nespochybňuje, že Komisia jej navrhla poskytnúť originálne pečate za podmienky účasti úradníkov Komisie na testoch. Žalobkyňa však tento návrh neprijala (odôvodnenie č. 65 napadnutého rozhodnutia). V tomto kontexte takisto nemožno prijať tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je málo pravdepodobné, že by Komisia mohla dať k dispozícii spolupracovníka na mieste na účely pozorovania na celú dĺžku trvania testov, pretože takáto záťaž je prípadne na Komisii, nie na žalobkyni, a teda sa jej nemôže dovolávať žalobkyňa na odôvodnenie nerealizovania testov na originálnych pečatiach.

222 Po druhé žalobkyňa, ktorá odmietla vykonať svoje testy na originálnych pečatiach za prítomnosti úradníka Komisie, použila pečate podrobené umelému procesu starnutia. V tejto súvislosti boli pečate použité žalobkyňou uložené v klimatickom rozvádzači,

v ktorom boli vzorky vystavené 40 dní 60 % vlhkosti, ktorá prekračuje odporúčania pri uskladnení uvedené v technickom liste, konkrétne 50 % relatívnej vlhkosti.

223 Po tretie zo znaleckých posudkov ústavu II a III vyplýva, že znalec žalobkyne vykonal svoje testy, alebo aspoň niektoré z nich, tak, že navlhčil pásy plastickej fólie v 100 mg čistiaceho prostriedku, čo zodpovedá oveľa väčšiemu množstvu, ako bolo množstvo prostriedku, ktorý by prípadne použila upratovačka, ktorá uviedla, že utierka „bola extrémne mokrá, ale nebola napustená veľkým množstvom čistiaceho prostriedku". Ďalej nemožno vylúčiť, že prostriedok použitý ústavom na jeho testy nebolo Synto, ktoré použila upratovačka a ktoré zaslala Komisii na účely jej testov samotná upratovacia firma, ale jeho variant, Synto Forte. Zo znaleckého posudku ústavu II výslovne vyplýva, že niektoré testy sa vykonali s variantom Synto Forte. Okrem toho zo znaleckých posudkov ústavu II a III vyplýva, že prípravok použitý na pokusy obsahoval zložku 2-(2-butoxyetoxy)etanolu, ktorá nebola prítomná v Synte, ale výlučne v jeho variante Synto Forte. Pritom je nepochybné, že táto zložka robí zo Synto Forte oveľa agresívnejší prostriedok.

224 V treťom rade vzhľadom na skutočnosť, že dôkazy, o ktoré sa opiera Komisia v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 8, 9, 74 a 75 napadnutého rozhodnutia), umožňujú vyvodiť záver, že sporná pečať bola odstránená z dverí miestnosti G.505 v noci z 29. na 30. mája 2006 a že tieto dvere mohli teda byť v tom čase otvorené (pozri bod 146 vyššie) a že žalobkyňa, ktorá nesie bremeno dôkazu o uvádzaných skutočnostiach, nepredložila nijaký dôkaz o okolnostiach, o ktorých tvrdí, že spôsobili konštatovaný stav spornej pečate, údajné nedostatky správ pána Kr., na ktoré poukazuje žalobkyňa, nemôžu spochybniť záver uvedený v bode 219 vyššie.

225 V každom prípade po prvé znalecké posudky pána Kr., na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, nie sú založené na hypotéze, podľa ktorej fotografie urobené poobede 30. mája 2006 zobrazujú spornú pečať v stave, v akom sa nachádzala ráno toho istého dňa, pričom odkaz na tieto fotografie, uvedený najmä v správe Kr. II, predstavuje iba doplnkovú indikáciu o stave spornej pečate, ktorý vyplynul z fotografií urobených 30. mája 2006.

226 Po druhé, pokiaľ ide o údajnú „medzeru dverí“, ktorá bola pri testoch pána Kr. príliš malá, treba predovšetkým zdôrazniť, že počas návštevy pána Kr. na mieste v prítomnosti žalobkyne pán Kr. za pomoci digitálneho meradla zistil „medzeru dverí“ maximálnej veľkosti 0,53 mm bez toho, aby toto zistenie žalobkyňa spochybnila vo svojich pripomienkach k prednesu skutkových okolností alebo v znaleckých posudkoch ústavu II a III. V každom prípade, ako vyplýva aj z odôvodnenia č. 79 napadnutého rozhodnutia, i za predpokladu, že „medzera dverí“ by bola 2 mm, roztiahnutie spornej pečate by bolo veľmi malé. Navyše žalobkyňa neuvádza žiadnu okolnosť, ktorá by umožnila vyvodiť záver, že väčšia „medzera dverí“ by mohla spôsobiť riziko „nepravej pozitívnej reakcie“ spornej pečate.

227 Po tretie, pokiaľ ide o vlhkosť vzduchu, treba zdôrazniť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, že údaje na technickom liste, o ktoré oprela Komisia viaceré svoje pripomienky, nie sú na prejednávaný prípad uplatniteľné, najmä vzhľadom na materiál, z ktorého sa skladajú dvere miestnosti G.505 a ich rám. Nepreukázala ani zvýšenú citlivosť bezpečnostnej fólie v dôsledku vyššej vlhkosti vzduchu pri odstraňovaní bezpečnostnej fólie. Napokon, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, zo správy Kr. II vyplýva, že ani zvýšená vlhkosť nemohla spôsobiť narušenie spornej pečate.

228 Po štvrté, pokiaľ ide o absenciu „štatistického potvrdenia“ testov pána Kr., treba zdôrazniť, že práve žalobkyni prináleží preukázať okolnosti, na ktoré sa odvoláva, a teda absencia údajného „štatistického potvrdenia nevyhnutného na preukázané vedecké tvrdenie“ nie je relevantná. V každom prípade Komisia uviedla, že skúšobný postup používajúci plechy lakované práškovým lakom bol obzvlášť obozretný v porovnaní s pokusmi na anodizovanom hliníku.

229 Po piate treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého pán Kr. nezohľadnil možnosť, že sporná pečať mohla byť pripevnená takým spôsobom, že bola vystavená tlaku nad medzerou medzi panelom dverí miestnosti G.505 a ich rámom, čo by spôsobilo väčšie napätie spornej pečate ako napätie predpokladané v správe Kr. II, pretože toto tvrdenie nie je nijako odôvodnené. V každom prípade pán Kr. konštatoval, že dilatácia spornej pečate by predpokladala veľkú silu (odôvodnenie č. 89 napadnutého rozhodnutia), čo je pri manuálnom pripevnení pečate vylúčené.

230 Po šieste údajná absencia zahnutých rohov na spornej pečati nepreukazuje, že táto sporná pečať nebola v noci z 29. na 30. mája 2006 odlepená. Okrem toho, že „zahnuté rohy“ nepredstavujú znak poškodenej pečate, treba zdôrazniť, že manuálne odlepenie nevyhnutne nespôsobuje objavenie sa zahnutých rohov, keďže pečať môže byť odlepená opatrne alebo môže byť odlepená od medzery nachádzajúcej sa medzi dverami a rámom, na ktorých je pripevnená. Táto výhrada teda musí byť takisto zamietnutá.

231 Po siedme, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, zo správy Kr. II vyplýva, že v rámci nej bol preskúmaný aj kombinovaný vplyv okolností uvádzaných žalobkyňou. Preto ani táto výhrada nemôže byť prijatá.

232 Vo štvrtom rade vzhľadom na záver vyvodený v bode 219 vyššie sa netreba vyjadrovať k údajnej „možnosti nepravých pozitívnych reakcií“, ktorá vyplýva z vyjadrenia samotnej Komisie v odôvodneniach č. 7, 74 a 75 napadnutého rozhodnutia.

233 V každom prípade, ako sa uviedlo v bode 146 vyššie, táto argumentácia musí byť zamietnutá, lebo Komisia nikdy neprijala výroky formulované žalobkyňou v bode 2 jej doplňujúceho vyhlásenia z 30. mája 2006 (pozri bod 12 vyššie), a okrem toho samotné tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého „nápis ‚VOID‘ na ráme vôbec nebol zmazaný“, nemôže samo osobe preukázať existenciu „nepravej pozitívnej reakcie“ spornej pečate.

234 Z toho teda vyplýva, že šiesty žalobný dôvod sa musí ako celok zamietnuť.

*O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady prezumpcie neviny*

Tvrdenia účastníkov konania

235 Žalobkyňa tvrdí, že v priebehu správneho konania Komisia „dostatočne nedodržala“ zásadu prezumpcie neviny. Pripomína, že 16. októbra 2007 Komisia poverila pána Kr., aby predložil svoje pripomienky k znaleckým posudkom ústavu II a III. Otázky,

ktoré Komisia adresovala pánovi Kr. na účely prípravy správy Kr. II, mali z väčšej časti „sugestívnu povahu“, čím Komisia porušila svoju povinnosť nestrannosti, neutrality vyšetrovania, zásadu prezumpcie neviny a „právo na spravodlivý proces“.

236 Ak Komisia nedodržala neutralitu vyšetrovania, ako to vyžaduje zásada prezumpcie neviny, je zbytočné odpovedať na otázku, či existujú vážne pochybnosti, pokiaľ ide o dôveryhodnosť a neutralitu znalca (odôvodnenie č. 37 napadnutého rozhodnutia), pričom výhrada nedodržania zásady prezumpcie neviny nesmeruje proti znalcovi Komisie, ale proti samotnej Komisii. Už samotná skutočnosť, že existujú vážne pochybnosti o neutralitu Komisie, stačí na preukázanie porušenia povinnosti nestrannosti, ktorá vyplýva zo zásady prezumpcie neviny. Okrem toho správanie znalca, ktoré spočívalo v preformulovaní otázok, nevedie k odstráneniu porušenia zásady prezumpcie neviny Komisiou.

237 Komisia navrhuje, aby sa žalobný dôvod zamietol.

Posúdenie Všeobecným súdom

238 Treba pripomenúť, že zásada prezumpcie neviny, ako vyplýva najmä z článku 6 ods. 2 EDĽP, je súčasťou základných práv, ktoré podľa judikatúry Súdneho dvora okrem toho, že sú potvrdené v preambule Jednotného európskeho aktu a v článku 6 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii, ako aj v článku 47 Charty, uznáva právny poriadok Spoločenstva. Vzhľadom na povahu predmetných porušení, ako aj na povahu a stupeň

prísnosti sankcií, ktoré sú s tým spojené, sa zásada prezumpcie neviny uplatňuje najmä na konania týkajúce sa porušenia pravidiel hospodárskej súťaže uplatniteľných na podniky, ktoré môžu viesť k uloženiu pokút alebo penále (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia, T-279/02, Zb. s. II-897, bod 115 a tam citovanú judikatúru).

239 Zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby akákoľvek obvinená osoba bola považovaná za nevinnú, až kým jej vina nie je zákonným spôsobom preukázaná (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 2005, Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals/Komisia, T-22/02 a T-23/02, Zb. s. II-4065, bod 106).

240 V prejednávanej veci sa žalobkyňa domnieva, že Komisia porušila zásadu prezumpcie neviny tým, že adresovala pánovi Kr. listom zo 16. októbra 2007 dotazník, ktorého otázky mali „sugestívnu povahu“.

241 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že otázky adresované pánovi Kr. v tomto liste zneli takto (pozri aj odôvodnenie č. 36 napadnutého rozhodnutia):

„1. Poskytnite, prosím, svoje stanovisko k metódam, analýzam a záverom správ [ústavu], ktoré boli zaslané Komisii listami zo 6. júna 2007 a z 1. októbra 2007. Uveďte, prosím, v svojom stanovisku predovšetkým dôvody, pre ktoré dotknuté správy

[ústavu] neprotirečia Vašej vlastnej správe z 8. mája 2007 o funkčnosti pečatí Komisie z hľadiska metód, analýz a záverov. Pokiaľ sa domnievate, že na účely potvrdenia alebo podpory Vašich predchádzajúcich správ sú potrebné nové testy, stručne ich opíšte.

2. Odpovedzte, prosím, na predchádzajúcu otázku aj vo vzťahu k tvrdeniam alebo faktorom, ktoré [žalobkyňa] uviedla – nad rámec správ ústavu – v svojom liste zo 6. júla 2007 (napríklad nedostatok štatistickej relevantnosti Vášho testu).

3. Potvrďte, prosím, že konjugácia faktorov alebo tvrdení uvádzaných [žalobkyňou] (alebo [ústavom]) (okrem iného absencia predchádzajúceho vyčistenia povrchu, použitie Synta na pečať, záchvevy dverí, vlhkosť vzduchu, údajné prekročenie dĺžky uschovávania pečatí) nemohla spôsobiť nepravú pozitívnu reakciu bez odlepenia pečate od povrchu. Potvrďte tiež, prosím, že konjugácia uvádzaných faktorov alebo tvrdení nemôže vysvetľovať iné okolnosti konštatované Komisiou ráno 30. mája 2006 (stopy lepidla na okrajoch a zadnej strane pečate). Pokiaľ sa domnievate, že na účely potvrdenia alebo podpory Vašich predchádzajúcich správ sú potrebné nové testy, stručne ich opíšte."

242 Ako vyplýva z preskúmania štvrtého žalobného dôvodu, dôkazy, o ktoré sa Komisia opiera v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 8, 9, 74 a 75 napadnutého rozhodnutia), umožňujú vyvodiť záver, že sporná pečať bola v noci z 29. na 30. mája 2006 odstránená a že dvere miestnosti G.505 teda mohli byť v tom čase otvorené vzhľadom na nápisy „VOID" na celom povrchu spornej pečate a prítomnosť stôp lepidla v jej blízkosti a na jej zadnej strane ráno 30. mája 2006. V tomto kontexte, ako vyplýva

z preskúmania prvého žalobného dôvodu, dotknutému podniku prináleží z právneho hľadiska dostatočne preukázať jednak existenciu okolností, ktorých sa dovoláva, a jednak, že tieto okolnosti spochybňujú dôkaznú hodnotu dôkazov, o ktoré sa opiera Komisia.

243 V tejto súvislosti treba konštatovať, ako zdôrazňuje Komisia, že cieľom vypracovania správy Kr. II bolo overiť, či závery správy Kr. I boli spochybnené znaleckými posudkami ústavu II a III. V správe Kr. I totiž znalec Komisie uviedol, že „posunutie" úradnej pečate, ktoré bolo spomenuté v znaleckom posudku ústavu I, nemohlo spôsobiť „nepravú pozitívnu reakciu" nezávisle od veku, spôsobu pripevnenia a rýchlosti odlepenia pečate, a to aj za predpokladu, že by bola predtým čistená za pomoci Synta a následne vystavená účinku síl šmykového napätia a odlúpenia.

244 Dotazník Komisie teda smeroval k určeniu, či záver uvedený v správe Kr. I bol spochybnený znaleckými posudkami ústavu II a III. Komisia okrem iného uviedla, bez toho, aby bola v tomto bode spochybnená žalobkyňou, že formulácia týchto otázok vyplývala aj z kontextu, v ktorom sa nachádzali, konkrétne že pán Kr. už ústne formuloval niektoré pripomienky k zisteniam uvedeným v znaleckých posudkoch ústavu II a III a uviedol, že nemá dôvod pochybovať o záveroch uvedených v správe Kr. I.

245 Napokon, ako zdôraznila Komisia v odôvodnení č. 37 napadnutého rozhodnutia, z formulácie otázok samotným pánom Kr. v správe Kr. II vyplýva, že znalec Komisie považoval tieto otázky za otvorené, pričom uvedené otázky boli preformulované takto: „Spochybňujú znalecké posudky ústavu… závery poslednej správy?";

„Spochybňujú tvrdenia uvádzané [advokátom žalobkyne] závery poslednej správy?“; „Môže konjugácia uvádzaných faktorov alebo tvrdení spôsobiť nepravú pozitívnu reakciu a vysvetliť podmienky, v ktorých sa pečať našla?“

246 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Komisia neporušila zásadu prezumpcie neviny formuláciou otázok uvedených v liste zo 16. októbra 2007, ktorý adresovala pánovi Kr.

247 Siedmy žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

*O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 23 ods. 1 nariadenia č. 1/2003*

Tvrdenia účastníkov konania

248 Žalobkyňa pripomína, že v napadnutom rozhodnutí jej Komisia vytýka, že porušila pečať z nedbanlivosti, avšak bez spresnenia, čo považuje za nedbanlivostné správanie.

249 Po prvé článok 23 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 je adresovaný výlučne podnikom a združeniam podnikov, za ktoré konajú ich zamestnanci alebo ich zástupcovia, ktorých správanie im v dôsledku toho môže byť pripísané. Žalobkyňa, ktorá sa odvoláva na rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, Musique Diffusion française a i./Komisia (100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 97), sa domnieva, že Komisia sa v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia nesprávne domnievala, že správanie tretích osôb jej môže byť pripísané. Žiaden spolupracovník ani oprávnený zástupca žalobkyne neotvoril dvere miestnosti G.505, čo vyplýva z miestoprísažných vyhlásení predložených žalobkyňou. V tomto kontexte údajné otvorenie dverí alebo akýkoľvek iný úkon, ktorý spôsobil oddelenie spornej pečate, predstavuje „úkon prekračujúci právomoci konajúcich osôb", ktorý nemôže byť pripísaný žalobkyni. Skutočnosť, že upratovacia firma bola upozornená na existenciu spornej pečate, nie je relevantná, keďže táto firma nedisponovala kľúčom od miestnosti G.505. V tejto súvislosti mohol byť účel spornej pečate, teda ochrana dokumentov, ktoré ešte musia byť preskúmané, ohrozený iba držiteľmi kľúčov, a teda bolo zbytočné informovať upratovaciu firmu o existencii spornej pečate.

250 Po druhé výhrada nedbanlivosti vznesená Komisiou nie je relevantná. O nedbanlivosť by išlo iba vtedy, ak by dotknutá osoba mohla a mala vedieť, že robí protiprávny skutok. Komisia sa však opierala iba o údajné zmeny na zastaranej pečati použitej nesprávnym spôsobom.

251 Na rozdiel od tvrdenia Komisie (odôvodnenie č. 102 napadnutého rozhodnutia) zamestnankyňa upratovacej firmy nemohla vedieť, že jednoduché pretretie spornej pečate utierkou nasiaknutou bežným prípravkom na údržbu môže spôsobiť objavenie sa znakov, ktoré sa podobajú na znaky porušenia pečate. Takisto nemožno žalobkyni vytýkať, že nepredvídala takýto zásah (poznámka pod čiarou 176 napadnutého rozhodnutia). Na spornej pečati totiž nebola uvedená nijaká poznámka o jej prípadnej

citlivosti na povrchové čistenie a žalobkyňa nebola informovaná o citlivosti spornej pečate ani pri jej pripevňovaní, ani v zápisnici o pripevnení pečate. Žalobkyňa môže byť zodpovedná iba za otvorenie zapečatených dverí bez povolenia. Ani členovia kontrolného tímu zjavne nepoznali fungovanie spornej pečate.

252 Okrem toho skutočnosť, že Komisia neoznámila žalobkyni prekročenie maximálnej doby uschovávania spornej pečate, jej nemôže byť na ujmu. V prípade prekročenia maximálnej doby uschovávania pečate nemožno vylúčiť jej nefunkčnosť. V nemeckom práve predstavuje samotné prekročenie doby uschovávania vadu veci. Vzhľadom na prekročenie maximálnej doby uschovávania spornej pečate a vzhľadom na pokutu, ktorá môže byť uložená pri porušení pečate, Komisia mala v každom prípade oznámiť túto okolnosť žalobkyni.

253 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

254 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že „s výnimkou prípadu vyššej moci sa treba v zásade domnievať, že pečať mohla byť odstránená iba úmyselným úkonom, a to tým skôr, že po jej odstránení bola pečať zjavne umiestnená spôsobom,

ktorý mal skryť porušenie pečate“. Spresnila, že „v tejto súvislosti treba tiež zohľadniť skutočnosť, že v budove sa nachádzali jedine [žalobkyňou] oprávnené osoby (vrátane zamestnancov [upratovacej firmy], 100 % dcérskej spoločnosti [žalobkyne])“ (odôvodnenie č. 101 napadnutého rozhodnutia). Takisto sa domnievala, že treba „pripustiť, že išlo prinajmenšom o porušenie pečate z nedbanlivosti“, že „v tejto súvislosti treba zohľadniť, že pri pripevňovaní pečate vedúci kontrolného tímu informoval zástupcov [žalobkyne] o význame pečate a dôsledkoch porušenia pečate“ a že „o tom bola poznámka aj na samotnej pečati“ (odôvodnenie č. 102 napadnutého rozhodnutia). Povaha narušenia spornej pečate ju viedla k záveru, vzhľadom na údaje uvedené najmä v odôvodnení č. 9 napadnutého rozhodnutia a v zápisnici o porušení pečate, o existencii porušenia pečate spáchaného úmyselne, alebo prinajmenšom z nedbanlivosti.

255 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia sa v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia nesprávne domnievala, že jej možno pripísať správanie tretích osôb a že v prejednávanom prípade nemôže ísť o nedbanlivosť, pretože zamestnankyňa upratovacej firmy nemohla vedieť, že realizuje materiálnu zložku porušenia pečate.

256 Po prvé už bolo pripomenuté, že v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003 Komisia môže uložiť pokuty, ak sú „úmyselne alebo z nedbalosti“ porušené pečate pripevnené úradníkmi alebo inými sprevádzajúcimi osobami oprávnenými Komisiou. Tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých dvere miestnosti G.505 neboli otvorené držiteľmi kľúčov, čo vyplýva z miestoprísažných vyhlásení týchto držiteľov, ani

zamestnankyňou upratovacej firmy, keďže nedisponovala kľúčom od tejto miestnosti, preto nie sú relevantné.

257 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého žiaden spolupracovník ani oprávnený zástupca žalobkyne neotvoril dvere miestnosti G.505, čo vyplýva z miestoprísažných vyhlásení držiteľov kľúčov, a o skutočnosť, že v tomto kontexte by akékoľvek odstránenie spornej pečate v každom prípade prekročilo právomoci týchto osôb, treba prijať názor, že v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že v budove G sa nachádzali iba osoby oprávnené žalobkyňou (vrátane zamestnancov upratovacej firmy, 100 % dcérskej spoločnosti žalobkyne). Okrem toho v odôvodnení č. 103 napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnievala, že možno vylúčiť, že neoprávnená osoba by mohla vstúpiť do budovy v noci z 29. na 30. mája 2006 a že žalobkyňa nikdy nepotvrdila, že neoprávnená osoba vnikla do tejto budovy.

258 Treba predovšetkým zdôrazniť, že tieto tvrdenia žalobkyňa v rámci tejto žaloby nespochybňuje. Okrem toho spolupracovníkov alebo oprávnených zástupcov žalobkyne treba považovať za osoby vykonávajúce prácu v prospech žalobkyne a pod jej vedením (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 16. decembra 1975, Suiker Unie a i./Komisia, 40/73 až 48/73, 50/73, 54/73 až 56/73, 111/73, 113/73 a 114/73, Zb. s. 1663, bod 539). V tejto súvislosti treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne založené na rozsudku Musique Diffusion française/Komisia, už citovanom v bode 249 vyššie, podľa ktorého držitelia kľúčov sú len spolupracovníci alebo oprávnení zástupcovia. Ako totiž zdôrazňuje Komisia, právomoc Komisie sankcionovať podnik, ak spáchal porušenie, predpokladá iba protiprávne konanie osoby, ktorá je vo všeobecnosti oprávnená konať v mene podniku (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia, T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Zb. s. II-1181, bod 277 a tam citovanú judikatúru).

259 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého zamestnankyňa upratovacej firmy nemohla vedieť, že jednoduché pretretie spornej pečate utierkou nasiaknutou bežným prípravkom na údržbu môže spôsobiť objavenie sa znakov, ktoré sa podobajú na znaky porušenia pečate, treba konštatovať, že toto tvrdenie je založené na nesprávnej premise, podľa ktorej sa preukázalo, že stav spornej pečate ráno 30. mája 2006 možno pripísať čistiacemu prostriedku, ktorý táto zamestnankyňa údajne použila.

260 V každom prípade, aj za predpokladu, že stav spornej pečate mohol byť znehodnotený touto zamestnankyňou použitím utierky a čistiaceho prostriedku (odôvodnenie č. 102 napadnutého rozhodnutia), treba konštatovať, že žalobkyni prináleží prijať všetky opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo akejkoľvek manipulácii so spornou pečaťou, a to tým skôr, že žalobkyňa bola jasne informovaná o význame spornej pečate a o dôsledkoch porušenia pečate (odôvodnenie č. 5 napadnutého rozhodnutia).

261 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne založené jednak na skutočnosti, že Komisia sa opierala iba o zmeny na starej pečati použitej nesprávnym spôsobom, a jednak na údajnej maximálnej dobe uschovania spornej pečate, treba zdôrazniť, že tie už boli odmietnuté v rámci šiesteho žalobného dôvodu.

262 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti treba prijať názor, že Komisia sa oprávnene domnievala, že v prejednávanom prípade išlo prinajmenšom o porušenie pečate z nedbanlivosti.

263 Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

*O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 253 ES a zásady proporcionality pri stanovení výšky pokuty*

Tvrdenia žalobkyne

264 Žalobkyňa subsidiárne tvrdí, že pokuta, ktorá jej bola udelená v napadnutom rozhodnutí, musí byť zrušená alebo znížená.

265 V prvom rade pokuta uložená žalobkyni porušuje „zákaz svojvoľného konania", ako aj článok 253 ES. V napadnutom rozhodnutí Komisia totiž opomenula spresniť, o aké kritériá sa opierala pri určení výšky uloženej pokuty, teda uloženie pokuty vo výške 38 miliónov eur je nezrozumiteľné, a to tým skôr, že usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy ESUO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171) stanovujú, že aj v prípade vážnych porušení je základná čiastka iba 20 miliónov eur. Vzhľadom na nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalobkyňa nemohla účinne uplatniť svoje práva na obhajobu.

266 Po prvé v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenie č. 104 a nasl.) sa Komisia uspokojila s vymenovaním radu skutočností, ktoré sa buď uplatňujú na akékoľvek porušenie pečate, alebo všeobecne predstavujú priťažujúce či poľahčujúce okolnosti, avšak bez vyčíslenia základnej čiastky alebo priťažujúcich či poľahčujúcich okolností ani v absolútnej hodnote, ani percentuálne. V dôsledku toho Komisia, pokiaľ ide o podstatný

aspekt napadnutého rozhodnutia, opomenula identifikovať rozhodujúce aspekty jej posúdenia, pričom porušila článok 253 ES.

267 Po druhé napadnuté rozhodnutie vzbudzuje dojem, že Komisia vychádzala z hypotézy úmyselného porušenia, hoci v relevantných pasážach napadnutého rozhodnutia vychádzala z porušenia spôsobeného „prinajmenšom z nedbanlivosti“ (odôvodnenie č. 102 napadnutého rozhodnutia).

268 V druhom rade uvádzané priťažujúce okolnosti sú chybné z vecného hľadiska, uplatňujú sa na všetky prípady porušenia pečate a možno ich zhrnúť do abstraktných a všeobecných poznámok, ktoré nemajú nijakú súvislosť s konkrétnym prípadom (pozri odôvodnenia č. 105 až 108 napadnutého rozhodnutia). Mala sa vykonať diferenciácia v závislosti od závažnosti a účinkov porušenia pečate. Komisia však nezaujala v prejednávanom prípade stanovisko ku konkrétnym okolnostiam porušenia pečate. Iné dôvody uvádzané v napadnutom rozhodnutí, konkrétne po prvé posilnenie sankcií za porušenie pečate v nariadení č. 1/2003 v porovnaní s predchádzajúcim režimom, po druhé okolnosť, že išlo o inšpekciu v oblasti práva hospodárskej súťaže, po tretie skutočnosť, že dokumenty uskladnené v miestnosti G.505 neboli kopírované ani zinventarizované, po štvrté veľkosť žalobkyne a napokon absencia prijatia opatrení na zabezpečenie bezpečnosti spornej pečate, nie sú relevantné, pokiaľ ide o posúdenie závažnosti porušenia.

269 V treťom rade Komisia dostatočne nezohľadnila viaceré poľahčujúce okolnosti v prospech žalobkyne, ktoré by odôvodnili značné zníženie výšky pokuty.

270 Po prvé porušenie pečate z nedbanlivosti musí byť sankcionované nižšou pokutou ako pokuta uložená za úmyselné porušenie pečate. Okrem toho v prejednávanom prípade je porušenie pečate výsledkom kombinácie viac-menej náhodných okolností.

271 Po druhé členovia kontrolného tímu neinformovali žalobkyňu o osobitnej citlivosti bezpečnostnej fólie, čo prispelo k prípadnej nedbanlivosti spočívajúcej v absencii preventívnych opatrení zo strany žalobkyne.

272 Po tretie nebolo možné konštatovať, že dokumenty boli z miestnosti G.505 vynesené.

273 Po štvrté v rozpore s tvrdením Komisie v odôvodnení č. 112 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa s ňou spolupracovala v rozsahu, ktorý prekračoval mieru jej povinnosti, najmä tým, že jej poskytla nákladné znalecké posudky.

274 Vo štvrtom rade samotný odkaz na percento pokuty stanovej v závislosti od celkového obratu žalobkyne nestačí na vylúčenie porušenia práva pri stanovovaní výšky pokuty. Výška pokuty je neprimeraná vo vzťahu k porušeniu vzhľadom na pochybnosti, pokiaľ ide o skutočnú existenciu porušenia pečate v prejednávanom prípade, ktoré možno pripísať žalobkyni. Takisto sa vyžaduje odstrašujúci účinok pokuty. Okrem toho pri analogickom uplatnení zásady proporcionality Nederlandse Mededingingsautoriteit (holandský orgán hospodárskej súťaže, ďalej len „NMa“) nedávno uložil

pokutu za porušenie pečate vo výške 269 000 eur alebo 0,0028 % celkového obratu dotknutého podniku, hoci wet houdende nieuwe regels omtrent de economische mededinging (Mededingingswet) (holandský zákon o hospodárskej súťaži) (Stb. 1997, č. 242) v znení zmien a doplnkov umožňoval rámec na stanovenie pokuty až do výšky 1 % svetového obratu (článok 70b ods. 1 Mededingingswet).

275 Komisia navrhuje, aby sa tvrdenia žalobkyne zamietli.

Posúdenie Všeobecným súdom

276 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pretože Komisia v ňom opomenula spresniť kritériá, o aké sa opierala pri určení výšky uloženej pokuty. Toto nedostatočné odôvodnenie malo porušiť právo žalobkyne na obhajobu.

277 Podľa ustálenej judikatúry musí byť odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka odôvodnenia musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové

okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a tam citovaná judikatúra).

278 V prejednávanom prípade, pokiaľ ide o kritériá, o ktoré sa Komisia opierala pri určení výšky pokuty uloženej žalobkyni, Komisia uviedla, že výška pokuty závisí predovšetkým od závažnosti porušenia a od osobitných okolností prípadu (odôvodnenia č. 104 a 113 napadnutého rozhodnutia).

279 Komisia po prvé tvrdila, že nezávisle od konkrétneho prípadu porušenie pečate predstavuje závažné porušenie a pokuta uložená za porušenie pečate musí mať odstrašujúci účinok (odôvodnenie č. 105 napadnutého rozhodnutia) tak, aby pre podnik, ktorý je predmetom inšpekcie, nebolo výhodnejšie pečať porušiť.

280 Po druhé zdôraznila, že inšpekcie sa všeobecne nariaďujú iba v prípade podozrení o porušení pravidiel hospodárskej súťaže a že to bol aj prípad v prejednávanej veci. V tejto súvislosti jej mala inšpekcia vykonaná v priestoroch žalobkyne umožniť overiť si podozrenia o porušení pravidiel hospodárskej súťaže a okrem iného nezinventarizované dokumenty, odhalené najmä v prvý deň inšpekcie, sa nachádzali v zapečatenej miestnosti (odôvodnenia č. 107 a 108 napadnutého rozhodnutia).

281 Po tretie uviedla, že pri výpočte výšky pokuty uloženej žalobkyni zohľadnila skutočnosť, že išlo o prvý prípad uplatnenia článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003, pričom sa domnievala, že táto okolnosť nemôže mať za následok, že stanovená pokuta nebude zaručovať odstrašujúci účinok tohto ustanovenia (odôvodnenie č. 109 napadnutého rozhodnutia).

282 Po štvrté zdôraznila, že okrem toho, že nariadenie č. 1/2003 sprísnilo ustanovenia v oblasti pokút za procesné porušenia tri roky pred inšpekciami a že pečate už boli pripevné v budovách tej istej skupiny niekoľko týždňov predtým, žalobkyňa je jeden z najväčších podnikov v energetickom odvetví disponujúci množstvom odborníkov v oblasti kartelového práva a že pri pripevnení pečatí bola upozornená na veľké pokuty stanovené v prípade porušenia pečate (odôvodnenie č. 110 napadnutého rozhodnutia).

283 Komisia následne zamietla tvrdenia žalobkyne uvádzané z dôvodu poľahčujúcich okolností, podľa ktorých Komisia nepredložila nijaký dôkaz o skutočnosti, že dvere miestnosti G.505 boli otvorené alebo že dokumenty boli ukradnuté, alebo podľa ktorých žalobkyňa spolupracovala s Komisiou nad rámec toho, čo bola povinná urobiť (odôvodnenia č. 111 a 112 napadnutého rozhodnutia).

284 Keďže Komisia neprijala v súvislosti s článkom 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003 usmernenia zavádzajúce metódu výpočtu, ktorú by bola povinná uplatňovať v rámci stanovovania pokút na základe tohto ustanovenia a úvaha Komisia sa v napadnutom rozhodnutí objavuje jasným a jednoznačným spôsobom, Komisia nebola povinná, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, vyčísliť v absolútnej hodnote alebo percentuálne základnú čiastku pokuty a prípadné priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti. Z uvedeného vyplýva, že výhrada založená na porušení článku 253 ES musí byť zamietnutá. Výhrada žalobkyne založená na porušení jej práva na obhajobu, ktoré vyplýva

z údajného nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, musí byť takisto zamietnutá.

285 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že pokuta, ktorá jej bola udelená, je neprimeraná.

286 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada proporcionality vyžaduje, aby akty orgánov Spoločenstva neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu, a spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (rozsudok Súdneho dvora z 5. mája 1998, Spojené kráľovstvo/Komisia, C-180/96, Zb. s. I-2265, bod 96, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, Prym a Prym Consumer/Komisia, T-30/05, neuverejnený v Zbierke, bod 223).

287 Z uvedeného vyplýva, že pokuty nesmú byť neprimerané vzhľadom na sledované ciele, teda vzhľadom na dodržanie pravidiel hospodárskej súťaže, a že výška pokuty uloženej podniku za porušenie v oblasti hospodárskej súťaže musí byť primeraná porušeniu posudzovanému v celkových súvislostiach, a to najmä s prihliadnutím na jeho závažnosť (rozsudok Prym a Prym Consumer/Komisia, už citovaný v bode 286 vyššie, bod 224). V tejto súvislosti sa závažnosť porušenia podľa ustálenej judikatúry určuje s ohľadom na viacero faktorov, vo vzťahu ku ktorým Komisia disponuje voľnou úvahou (rozsudok Súdneho dvora z 10. mája 2007, SGL Carbon/Komisia, C-328/05 P, Zb. s. I-3921, bod 43; v tomto zmysle pozri tiež rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, body 240 až 242).

288 Po prvé v odôvodneniach č. 105 až 108 napadnutého rozhodnutia Komisia správne uviedla dôvody, pre ktoré je porušenie spočívajúce v porušení pečate obzvlášť závažné, odvolávajúc sa najmä na účel pečatí, ktorým je zabrániť zmareniu dôkazov počas inšpekcie, a na potrebu zabezpečiť dostatočne odstrašujúci účinok uloženej pokuty. V tejto súvislosti treba tiež zdôrazniť, že pokiaľ ide o porušenie spočívajúce v porušení pečate, normotvorca v nariadení č. 1/2003 stanovil prísnejšie sankcie, ako sú tie, ktoré stanovoval predchádzajúci režim, aby zohľadnil osobitne závažnú povahu tohto porušenia. Navyše z judikatúry vyplýva, že Komisia je pri vymedzovaní výšky pokút oprávnená zohľadniť potrebu zabezpečiť, aby mali pokuty dostatočne odstrašujúci účinok (pozri v tomto zmysle rozsudok Musique Diffusion française a i./Komisia, už citovaný v bode 249 vyššie, bod 108), čo má ešte väčší význam v rámci porušenia spočívajúceho v porušení pečate, aby sa podniky nemohli domnievať, že je pre ne výhodné porušiť pečať v rámci inšpekcie (odôvodnenie č. 105 napadnutého rozhodnutia). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia voči nej neuplatnila priťažujúce okolnosti, ale uviedla okolnosti, ktoré odôvodnili uloženie dostatočne odstrašujúcej pokuty za porušenie spočívajúce v porušení pečate.

289 Po druhé, pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, ktoré Komisia dostatočne nezohľadnila, *primo* treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého porušenie pečate z nedbanlivosti zakladá poľahčujúcu okolnosť pre dotknutý podnik. V tejto súvislosti treba predovšetkým zdôrazniť, že v rozpore s tvrdením žalobkyne Komisia nevychádzala z hypotézy úmyselného porušenia, pretože sa domnievala, že v prejednávanom prípade bolo treba pripustiť „minimálne“ porušenie pečate z nedbanlivosti (odôvodnenie č. 102 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003 môže byť porušenie spočívajúce v porušení pečate spáchané úmyselne, alebo z nedbanlivosti. Ako totiž zdôrazňuje Komisia, samotná skutočnosť, že bola porušená pečať, ju pozbavuje jej ochranného účinku, a teda stačí na založenie porušenia.

290 *Secundo*, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého ju mala Komisia informovať o osobitnej citlivosti bezpečnostnej fólie, treba konštatovať, že táto údajná citlivosť, ako vyplýva z analýzy piateho a šiesteho žalobného dôvodu, nebola preukázaná v súvislosti s úradnými pečaťami Komisie a žalobkyňa v každom prípade nepreukázala, že táto citlivosť mohla spôsobiť objavenie sa „nepravých pozitívnych reakcií" pečate. Okrem toho, ako vyplýva z preskúmania ôsmeho žalobného dôvodu, žalobkyni prináležalo prijať opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo akejkoľvek manipulácii so spornou pečaťou.

291 *Tertio* skutočnosť, že nebolo možné konštatovať, že dokumenty boli z miestnosti G.505 vynesené, nie je relevantná, lebo cieľom pripevnenia pečate je zabrániť akejkoľvek manipulácii s dokumentmi umiestnenými v zapečatenej miestnosti počas neprítomnosti kontrolného tímu Komisie. V prejednávanom prípade, ako zdôraznila Komisia v odôvodnení č. 11 a 111 napadnutého rozhodnutia, dokumenty uskladnené v miestnosti G.505 neboli zinventarizované najmä z dôvodu ich vysokého počtu. Kontrolný tím teda nemohol overiť, či dokumenty uskladnené v tejto miestnosti chýbali.

292 *Quarto* údajné nákladné úsilie, ktoré žalobkyňa vynaložila na účely uskutočnenia znaleckých posudkov ústavu alebo aj výsluchy spolupracovníkov a držiteľov kľúčov nemožno považovať za objasnenie skutkových okolností prekračujúce rámec toho, čo bolo povinnosťou žalobkyne, a za odôvodňujúce zníženie výšky pokuty, pretože toto úsilie bolo vynaložené v rámci výkonu práv žalobkyne na obhajobu a neuľahčilo vyšetrovanie vedené Komisiou.

293 Po tretie treba zdôrazniť, že Komisia v každom prípade zohľadnila skutočnosť, že porušenie dotknutej pečate predstavovalo prvý prípad uplatnenia článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1/2003 (odôvodnenie č. 109 napadnutého rozhodnutia), pričom

spresnila, že nezávisle od tejto okolnosti žalobkyňa *primo* disponovala množstvom právnych odborníkov v oblasti kartelového práva, *secundo* zmena nariadenia č. 1/2003 nastala viac ako tri roky pred inšpekciami, ktorých bola predmetom, *tertio* žalobkyňa bola informovaná o následkoch porušenia pečate a *quarto* iné pečate už boli pripevné v budovách iných spoločností skupiny žalobkyne niekoľko týždňov predtým.

294 Po štvrté v rozpore s tvrdením žalobkyne pokutu vo výške 38 miliónov eur nemožno považovať za neprimeranú vo vzťahu k porušeniu vzhľadom na osobitne závažnú povahu porušenia pečate, na veľkosť žalobkyne a na potrebu zabezpečiť dostatočne odstrašujúci účinok pokuty, aby nemohlo byť pre podnik výhodné porušiť pečať pripevnenú Komisiou v rámci inšpekcií.

295 V tejto súvislosti nemožno prijať tvrdenie založené na rozhodovacej praxi NMa v Holandsku. Okrem skutočnosti, že Komisia v každom prípade nie je viazaná rozhodovacou praxou vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže, treba konštatovať, že porovnanie vykonané žalobkyňou medzi percentuálnym podielom pokuty uloženej NMa na celkovom obrate dotknutého podniku a percentuálnym podielom pokuty uloženej žalobkyni v prejednávanej veci na jej obrate nie je relevantné, pretože toto porovnanie sa vykonalo, pokiaľ ide o holandské porušenie, vo vzťahu k obratu skupiny dotknutých spoločností, a pokiaľ ide o prejednávanú vec, iba vo vzťahu k obratu žalobkyne, a nie vo vzťahu k celkovému obratu skupiny E.ON.

296 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že pokuta uložená žalobkyni Komisiou, ktorá zodpovedá približne 0,14 % jej obratu, nie je neprimeraná.

297 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod musí byť zamietnutý a takisto musí byť zamietnutá žaloba v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné vyhovieť návrhom na nariadenie vykonania dokazovania formulovaným žalobkyňou (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2007, Sniace/Komisia, C-260/05 P, Zb. s. I-10005, body 77 až 79 a tam citovanú judikatúru).

**O trovách**

298 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

299 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

**1. Žaloba sa zamieta.**

**2. E.ON Energie AG je povinná nahradiť trovy konania.**

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. decembra 2010.

Podpisy

# Obsah

Právny rámec ..... II - 5766

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 5767

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 5775

Právny stav ..... II - 5776

O prvom žalobnom dôvode založenom na nezohľadnení dôkazného bremena II-5777

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5777

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 5781

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení „zásady vyšetrovacieho konania“ ..... II - 5787

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5787

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 5790

O treťom žalobnom dôvode založenom na údajne nesprávnom predpoklade riadneho pripevnenia pečate ..... II - 5795

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5795

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 5797

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na údajne nesprávnom predpoklade o „zjavnom stave“ spornej pečate v deň nasledujúci po inšpekcii ..... II - 5804

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5804

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 5807

O piatom žalobnom dôvode založenom na údajne nesprávnom predpoklade o vhodnosti bezpečnostnej fólie na úradné pripevňovanie pečatí Komisiou.... II - 5814

Tvrdenia účastníkov konania..... II - 5814

Posúdenie Všeobecným súdom..... II - 5816

O šiestom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že Komisia nezohľadnila „alternatívne scenáre“, ktoré mohli spôsobiť stav spornej pečate ..... II - 5819

Tvrdenia účastníkov konania..... II - 5819

Posúdenie Všeobecným súdom..... II - 5828

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady prezumpcie neviny ..... II - 5840

Tvrdenia účastníkov konania..... II - 5840

Posúdenie Všeobecným súdom..... II - 5841

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 23 ods. 1 nariadenia č. 1/2003..... II - 5845

Tvrdenia účastníkov konania..... II - 5845

Posúdenie Všeobecným súdom..... II - 5847

O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 253 ES a zásady proporcionality pri stanovení výšky pokuty..... II - 5851

Tvrdenia žalobkyne ..... II - 5851

Posúdenie Všeobecným súdom..... II - 5854

O trovách..... II - 5861